Új kiadás – A krónikák első könyve

Az 1975-ben megjelent és 1990-ben revideált protestáns új fordítású Biblia legújabb revíziójának próbakiadását tartja kezében a Tisztelt Olvasó. A Magyar Bibliatársulat 2006-ban kezdett hozzá a revízió előkészítéséhez, az észrevételek gyűjtéséhez. Munkánk most jutott el arra a pontra, hogy az egyházi bibliaolvasó közvélemény elé tárhatjuk a Szöveggondozó Bizottság revíziós munkájának gyümölcseit, köztük A krónikák első könyvét.

A bibliai szöveg gondozása során a következő revíziós alapelvekhez igyekeztünk tartani magukat: 1. Figyelembe vettük és értékeltük az 1990 és 2008 között beérkezett észrevételeket és javaslatokat. 2. Meg kívántuk őrizni az új fordítású Biblia alapvető szövegkritikai és fordítási döntéseit (a formális és a dinamikus ekvivalencia kiegyensúlyozott alkalmazása), a bibliai szöveg tagolását és az emelkedett, mai beszélt köznyelvi szintet. Ezeken a területeken csak akkor változtattunk az új fordítás szövegén, ha azt a mai írásértelmezési és fordításelméleti konszenzus megkövetelte. 3. Javítottuk a felismert nyomdahibákat, fordítási tévedéseket és archaikus (a mai beszélt nyelvben már nem használatos) kifejezéseket. 4. Igyekeztünk javítani a fordítás egységességén, következetességén. 5. Törekedtünk a „jó magyarságú” nyelvi megoldásokra, valamint arra, hogy az új bibliai szöveg felolvasva („szószéki használat”) is jól hangozzék. Legfőképpen pedig azt reméljük, hogy a revíziós munka eredményeként Isten igéje még inkább érthetően és tisztábban szólalhat meg magyar nyelven.

A most kézben tartott szöveget a Magyar Bibliatársulat tagegyházainak hivatalos honlapjain, pdf formátumban jelentetjük meg.

Köszönjük az eddig kapott észrevételeket, és arra szeretnénk kérni mindenkit, hogy a revideált szöveggel kapcsolatos véleményével bátran keressen meg bennünket az info@bibliatarsulat.hu e-mail címen vagy levélben a 1113 Budapest, Bocskai út 35. postacímen.

Magyar Bibliatársulat

A krónikák első könyve – revíziós próbakiadás © Magyar Bibliatársulat 1975, 1990, 2012

A KRÓNIKÁK ELSŐ KÖNYVE

Nemzetségtáblázat Ádámtól Izsákig (1–4. v. vö. 1Móz 5)

1 [1]Ádám, Sét, Enós, [2]Kénán, Mahalalél, Jered, [3]Énók, Metúselah, Lámek, [4]Nóé, Sém, Hám és Jáfet.

(Vö. 1Móz 10)

[5]Jáfet fiai voltak: Gómer, Mágóg, Mádaj, Jáván, Túbal, Mesek és Tírász. [6]Gómer fiai voltak: Askenáz, Rífat és Tógarmá. [7]Jáván fiai voltak: Elísá, Tarsís, Kittím és Dódáním.
[8]Hám fiai voltak: Kús, Micrajim, Pút és Kánaán. [9]Kús fiai voltak: Szebá, Havílá, Szabtá, Ramá és Szabteká. Ramá fiai voltak: Sába és Dedán.
[10]Kús nemzette Nimródot. Ez kezdett hatalmaskodni a földön. [11]Micrajim nemzette a lúdiakat, az anámiakat, a lehábiakat és a naftúhiakat, [12]a patrósziakat és a kaszlúhiakat. Innen származtak a filiszteusok és a kaftóriak. [13]Kánaán nemzette elsőszülöttjét, Szidónt, azután Hétet, [14]meg a jebúsziakat, az emóriakat, a girgásiakat, [15]a hivvieket, az arkiakat és a színieket, [16]az arvádiakat, a cemáriakat és a hamátiakat.
[17]Sém fiai voltak: Élám, Assúr, Arpaksad, Lúd, Arám, Úc, Húl, Geter és Mesek.
[18]Arpaksad nemzette Selahot, és Selah nemzette Hébert. [19]Hébernek is született két fia: az egyiknek Peleg volt a neve, mivel az ő idejében váltak szét a föld népei. Testvérének Joktán volt a neve. [20]Joktán nemzette Almódádot, Selefet, Hacarmávetet és Jerahot, [21]Hadórámot, Úzált és Diklát, [22]Ébált, Abímáélt és Sábát, [23]Ófírt, Havílát és Jóbábot. Ezek mind Joktán fiai voltak.

(Vö. 1Móz 11,10–26)

[24]Sém, Arpaksad, Selah, [25]Héber, Peleg, Reú, [26]Szerúg, Náhór, Táré, [27]Abrám, azaz Ábrahám.
[28]Ábrahám fiai Izsák és Izmael voltak.

Ábrahám utódainak a mellékága (Vö. 1Móz 25,12–18)

[29]Ezek a leszármazottaik: Izmael elsőszülöttje Nebájót, azután következett Kédár, Abdeél és Mibszám, [30]továbbá Mismá, Dúmá, Masszá és Hadad, Témá, [31]Jetúr, Náfís és Kédmá. Ezek voltak Izmael fiai.

(Vö. 1Móz 25,1–6)

[32]Ketúrának, Ábrahám másodfeleségének a fiai ezek voltak: ő szülte Zimránt, Joksánt, Medánt, Midjánt, Jisbákot és Súahot. Joksán fiai voltak Sába és Dedán. [33]Midján fiai pedig: Éfá, Éfer, Hanók, Abídá és Eldáá. Ezek mind Ketúrá leszármazottai.

(Vö. 1Móz 36,1–30)

[34]Ábrahám nemzette Izsákot. Izsák fiai Ézsau és Izráel voltak. [35]Ézsau fiai voltak: Elífáz, Reúél, Jeús, Jalám és Kórah. [36]Elífáz fiai voltak: Témán, Ómár, Cefí, Gatám, Kenaz, Timnától pedig Amálék. [37]Reúél fiai voltak: Nahat, Zerah, Sammá és Mizzá. [38]Széír fiai voltak: Lótán és Sóbál, Cibón és Aná, Dísón, Écer és Dísán. [39]Lótán fiai: Hórí és Hómám, Lótánnak a húga pedig Timna. [40]Sóbál fiai voltak: Alján, Mánahat, Ébál, Sefí és Ónám. Cibón fiai voltak: Ajjá és Aná. [41]Aná fia volt Dísón, Dísón fiai voltak: Hamrán, Esbán, Jitrán és Kerán. [42]Écer fiai voltak: Bilhán, Zaaván és Jaakán. Dísón fia volt Úc és Arán is.

A krónikák első könyve – revíziós próbakiadás © Magyar Bibliatársulat 1975, 1990, 2012

Az edómi királyok (Vö. 1Móz 36,31–43)

[43]Ezek a királyok uralkodtak Edómban, mielőtt Izráel fiainak királyuk lett volna: Bela, Beór fia, városának a neve Dinhábá volt. [44]Bela halála után a bocrai Jóbáb, Zerah fia lett a király. [45]Jóbáb halála után a Témán földjéről való Húsám lett a király. [46]Húsám halála után Hadad, Bedad fia lett a király, aki megverte a midjániakat Móáb mezején. Városának a neve Avít volt. [47]Hadad halála után a maszrékai Szamlá lett a király. [48]Szamlá halála után a rehóbót-hannáhári Saul lett a király. [49]Saul halála után Baal-Hánán, Akbór fia lett a király. [50]Baal-Hánán halála után Hadad lett a király. Városának a neve Pái volt, feleségének a neve Mehétabél, aki Mézáháb leányának, Matrédnak a leánya volt. [51]Hadad halála után ezek lettek Edóm nemzetségfői: Timmá nemzetségfő, Aljá nemzetségfő, Jetét nemzetségfő, [52]Oholíbámá nemzetségfő, Élá nemzetségfő, Pínón nemzetségfő, [53]Kenaz nemzetségfő, Témán nemzetségfő, Mibcár nemzetségfő, [54]Magdíél nemzetségfő és Írám nemzetségfő. Ezek voltak Edóm nemzetségfői.

Izráel leszármazottai (Vö. 2Móz 1,1–4)

2 [1]Ezek voltak Izráel fiai: Rúben, Simeon, Lévi és Júda, Issakár és Zebulon, [2]Dán, József és Benjámin, Naftáli, Gád és Ásér.

Júda leszármazottai Dávid családjáig

[3]Júda fiai voltak: Ér, Ónán és Sélá. Ez a három született neki a kánaáni Súa leányától. De Ért, Júda elsőszülött fiát az ÚR gonosznak tartotta, ezért megölte.

[4]A menye, Támár szülte neki Pérecet és Zerahot. Júdának összesen öt fia volt. [5]Pérec fiai voltak: Hecrón és Hámúl.

[6]Zerah fiai voltak: Zimrí, Étán, Hémán, Kalkól és Dára, összesen öten. [7]Karmí fia volt Ákán, aki szerencsétlenséget hozott Izráelre, mivel hűtlenül bánt a kiirtásra rendelt dolgokkal. [8]Étán fia volt: Azarjá. [9]Hecrónnak ezek a fiai születtek: Jerahmeél, Rám és Kelúbaj. [10]Rám nemzette Ammínádábot, Ammínádáb nemzette Nahsónt, Júda fiainak a fejedelmét. [11]Nahsón nemzette Szalmát, Szalmá nemzette Bóázt, [12]Bóáz nemzette Óbédot, Óbéd pedig nemzette Isait. [13]Isai nemzette elsőszülöttjeként Elíábot, másodikként Abínádábot, harmadikként Simát, [14]negyedikként Netanélt, ötödikként Raddajt, [15]hatodikként Ócemet, hetedikként Dávidot, [16]és nővéreiket, Cerúját és Abígajilt. CerúJá fiai voltak: Abísaj, Jóáb és Aszáél, ezek hárman. [17]Abígajil szülte Amászát, Amászának az apja pedig az izmaeli Jeter volt.

Káléb leszármazottai

[18]Kálébnak, Hecrón fiának a feleségétől, Azúbától és Jeríóttól ezek a fiai születtek: Jéser, Sóbáb és Ardón. [19]Azúbá halála után Káléb elvette Efrátot, aki Húrt szülte neki. [20]Húr nemzette Úrít, Úrí nemzette Becalélt.

Júda leszármazottai Hecrón ágán

[21]Azután bement Hecrón hatvanéves korában Mákírnak, Gileád apjának a leányához, feleségül vette, és ő szülte neki Szegúbot. [22]Szegúb nemzette Jáírt, akinek huszonhárom városa volt Gileád földjén. [23]De Gesúr és Arám elvette Jáír sátorfalvait, Kenátot és falvait, hatvan várost. Ezek mind Gileád apjának, Mákírnak a fiaié voltak. [24]Hecrón halála után Káléb Efrátába ment. Hecrón felesége volt Abijjá is. Ő szülte neki Ashúrt, Tekóa atyját.

[25]Jerahmeélnek, Hecrón elsőszülöttjének a fiai voltak: Rám, az elsőszülött, továbbá Búná, Óren, Ócem Ahijjától. [26]Jerahmeélnek volt egy másik felesége is, név szerint Atárá. Ő volt Ónám anyja. [27]Rámnak, Jerahmeél elsőszülöttjének a fiai voltak: Maac, Jámín és Éker. [28]Ónám fiai voltak: Sammaj és Jádá. Sammaj fiai voltak: Nádáb és Abísúr. [29]Abísúr feleségének a neve Abíhajil volt. Ő szülte neki Ahbánt és Mólídot. [30]Nádáb fiai voltak: Szeled

és Appajim. Szeled gyermektelenül halt meg. [31]Appajim fia: Jisí. Jisí fia: Sésán. Sésán fia:
Ahlaj. [32]Jádának, Sammaj testvérének a fiai: Jeter és Jónátán. Jeter gyermektelenül halt meg.
[33]Jónátán fiai: Pelet és Zázá. Ezek voltak Jerahmeél fiai.
[34]Sésánnak nem voltak fiai, csak leányai. De volt Sésánnak egy Jarhá nevű egyiptomi
szolgája. [35]Sésán ennek a szolgának, Jarhának adta feleségül a leányát, aki Attajt szülte neki.
[36]Attaj nemzette Nátánt, és Nátán nemzette Zábádot. [37]Zábád nemzette Eflált, és Eflál
nemzette Óbédot. [38]Óbéd nemzette Jéhút, és Jéhú nemzette Azarját. [39]Azarjá nemzette
Helecet, és Helec nemzette Elászát. [40]Elászá nemzette Sziszmajt, és Sziszmaj nemzette
Sallúmot. [41]Sallúm nemzette Jekamját, és Jekamjá nemzette Elísámát.
[42]Kálébnak, Jerahmeél testvérének a fiai: Mésá, az elsőszülöttje, aki Zífnek volt az atyja;
továbbá Márésának, Hebrón atyjának a fiai. [43]Hebrón fiai voltak: Kórah, Tappúah, Rekem és
Sema. [44]Sema nemzette Rahamot, Jorkoám apját. Rekem nemzette Sammajt. [45]Sammaj fia
Máón volt. Máón volt Bétcúr atyja. [46]Éfá, Káléb másodfelesége szülte Háránt, Mócát és
Gázézt, és Hárán nemzette Gázézt.
[47]Johdaj fiai voltak: Regem, Jótám és Gésán, Pelet, Éfá és Saaf. [48]Káléb másodfelesége,
Maaká szülte Sebert és Tirhanát. [49]Ő szülte még Saafot, Madmanná atyját, Sevát, Makbéná
atyját és Gibá atyját. Káléb leánya Akszá volt.
[50]Ezek voltak Káléb fiai: Ben-Húr, Efrátá elsőszülöttje, Sóbál, Kirjat-Jeárím atyja,
[51]Szalmá, Betlehem atyja, Háréf, Bét-Gádér atyja. [52]Sóbálnak, Kirjat-Jeárím atyjának a fiai
voltak: Reájá és a mánahatiak fele, [53]továbbá Kirjat-Jeárím nemzetségei: a jitriek, a pútiak, a
sumátiak és a misráiak. Ezektől származtak a córiak és az estáuliak.
[54]Szalmá fiai voltak: Betlehem és a netófáiak, Atrót-Bét-Jóáb, valamint a mánahatiak
másik fele: azok, akik nem córiak. [55]A Jabécban lakó írástudók nemzetségei voltak a tirátiak,
a simátiak és a szúkátiak. Ezek voltak a kéniek, akik Hammattól, Bét-Rékáb atyjától
származtak.

Dávid leszármazottai (Vö. 2Sám 3,2–5; 5,5.14–16)

3 [1]Ezek voltak Dávid fiai, akik Hebrónban születtek: Amnón volt az elsőszülött, a jezréeli
Ahínóamtól; Dániel a második, a karmeli Abígajiltól; [2]Absolon a harmadik, Maaká fia, aki
Talmajnak, Gesúr királyának a leánya volt; Adónijjá a negyedik, Haggít fia; [3]Sefatjá az
ötödik, Abítáltól; Jitreám a hatodik, Eglá nevű feleségétől. [4]Hatan születtek Hebrónban, ahol
hét esztendeig és hat hónapig uralkodott. Jeruzsálemben pedig harminchárom esztendeig
uralkodott.
[5]Jeruzsálemben ez a négy született Batsúától, Ammíél leányától: Simá, Sóbáb, Nátán és
Salamon. [6]Rajtuk kívül ez a kilenc: Jibhár, Elísámá és Elífelet, [7]Nógah, Nefeg és Jáfía,
[8]továbbá Elísámá, Eljádá és Elífelet. [9]Ezek mind Dávid fiai voltak, másodfeleségeinek a fiain
és a nővérükön, Támáron kívül.
[10]Salamon fia volt Roboám, ennek a fia Abijjá, ennek a fia Ászá, ennek a fia Jósáfát;
[11]ennek a fia Jórám, ennek a fia Ahazjá, ennek a fia Jóás, [12]ennek a fia Amacjá, ennek a fia
Azarjá, ennek a fia Jótám; [13]ennek a fia Áház, ennek a fia Ezékiás, ennek a fia Manassé,
[14]ennek a fia Ámón, ennek a fia Jósiás. [15]Jósiás fiai ezek voltak: Jóhánán volt az elsőszülött,
Jójákím a második, Cidkijjá a harmadik, Sallúm a negyedik. [16]Jójákím fia volt Jekonjá és
Cidkijjá.
[17]Jekonjá fia volt Asszír, ennek a fia Sealtíél, [18]Malkírám, Pedájá, Senaccar, Jekamjá,
Hósámá és Nedabjá. [19]Pedájá fia volt Zerubbábel és Simí. Zerubbábel fiai voltak Mesullám és
Hananjá, az ő nővérük volt Selómít. [20]Rajtuk kívül ez az öt: Hasubá, Óhel, Berekjá, Haszadjá
és Júsab-Heszed. [21]Hananjá fia volt Pelatjá és Jesajá, az ő fia volt Refájá, Arnán, Óbadjá és
Sekanjá is. [22]Sekanjá utódai hatan voltak: Semajá és Semajá fiai: Hattús, Jigál, Báríah, Nearjá
és Sáfát. [23]Nearjának három fia volt: Eljóénaj, Hizkijjá és Azríkám. [24]Eljóénajnak hét fia volt:
Hódavjá, Eljásíb, Pelájá, Akkúb, Jóhánán, Delájá és Anání.

Júda leszármazottai

4 [1]Júda fiai voltak: Pérec, Hecrón, Karmí, Húr és Sóbál. [2]Sóbál fia, Reájá nemzette Jahatot,
Jahat nemzette Ahúmajt és Lahadot. Ezek a córiak nemzetségei.
[3]Ezeknek volt Étám az apja: Jizreel, Jismá és Jidbás; nővérük neve Haclelpóní volt.
[4]Penúél Gedór apja, Ézer pedig Húsá apja volt. Ezek Húrnak, Efrátá elsőszülöttjének,
Betlehem apjának a fiai. [5]Ashúrnak, Tekóa atyjának két felesége volt: Helá és Naará. [6]Naará
szülte neki Ahuzzámot, Héfert, Témenít és az ahastáriakat. Ezek voltak Naará fiai. [7]Helá fiai
voltak: Ceret, Jecóhar és Etnán. [8]Kóc nemzette Ánúbot, Haccóbébát és Aharhélnak, Hárúm
fiának a nemzetségeit. [9]Jabéc tekintélyesebb volt testvéreinél. Anyja nevezte el Jabécnak,
mert ezt mondta: Bizony fájdalommal szültem őt! [10]Jabéc segítségül hívta Izráel Istenét, és ezt
mondta: Bárcsak nagyon megáldanál engem, és kiszélesítenéd határomat, velem lennél, és
megoltalmaznál a bajtól, hogy ne érjen fájdalom! És megadta neki Isten, amit kért.
[11]Kelúb, Súhá testvére nemzette Mehírt. Ő Estón apja. [12]Estón nemzette Bét-Ráfát,
Pászéahot és Tehinnát, Ír-Náhás atyját. Ezek a rékaiak.
[13]Kenaz fiai Otníél és Szerájá voltak. Otníél fia Hatat volt. [14]Meónótaj nemzette Ofrát,
Szerájá nemzette Jóábot, a gé-harásímbeliek atyját, akik mesteremberek voltak.
[15]Kálébnak, Jefunne fiának a fiai voltak: Írú, Élá és Naam. Élá fia volt Kenaz. [16]Jehallelél
fiai voltak: Zíf, Zífá, Tírjá és Aszarél. [17]Ezrá fiai voltak: Jeter, Mered, Éfer és Jálón. Ennek a
felesége lett terhes Mirjámmal, majd Sammajjal és Jisbáhhal, Estemóa atyjával. [18]Ennek a
júdai felesége szülte Jeredet, Gedór atyját, Hebert, Szókó atyját és Jekútiélt, Zánóah atyját.
Mindezek Bitjának, a fáraó leányának az utódai, akit még Mered vett feleségül.
[19]Hódijjá feleségének, Naham nővérének a fiai voltak: a geremi Keílá atyja és a maakái
Estemóa.[20]Simon fiai voltak: Amnón, Rinná, Ben-Hánán és Tílón. Jisí fia volt Zóhét és Ben-
Zóhét.
[21]Júda fiának, Sélának a fiai voltak: Ér, Léká atyja, Ladá, Márésá atyja és a takácsok
házának a nemzetségei Bét-Asbéában; [22]azután Jókím, meg a kózébáiak, Jóás és Száráf, akik
Móábból házasodtak, de visszatértek Betlehembe. Régi dolgok ezek! [23]Ezek voltak a
fazekasok, Netáím és Gedérá lakói, akik a király mellett, az ő szolgálatában laktak ott.

Simeon leszármazottai

[24]Simeon fiai voltak: Nemúél, Jámín, Járíb, Zerah és Saul. [25]Ennek a fia Sallúm, ennek a fia
Mibszám, ennek a fia Mismá volt. [26]Mismá utódai: az ő fia volt Hammúél, ennek a fia
Zakkúr, ennek a fia Simí. [27]Simínek tizenhat fia és hat leánya volt, de testvéreinek nem sok fia
volt, és egész nemzetségük nem volt olyan népes, mint Júda fiaié.
[28]Ezek Beérsebában, Móládában és Hacar-Súálban laktak, [29]továbbá Bilhában, Ecemben és
Tóládban, [30]Betúélban, Hormában és Ciklágban, [31]Bét-Markábótban, Hacar-Szúszímban, Bét-
Biríben és Saarajimban. Ezek voltak a városaik Dávid uralkodásának kezdetéig.
[32]Településeik voltak: Étám és Ajin, Rimmón, Tóken és Ásán; ez az öt város, [33]és mindazok a
települések, amelyek ezek körül a városok körül voltak Baalig. Ezek voltak a lakóhelyeik, és
volt nekik származási jegyzékük is.
[34]Mesóbáb, Jamlék és Jósá, Amacjá fia, [35]Jóél és Jéhú, Jósibjá fia, aki Szerájá fia, Aszíél
unokája volt, [36]Eljóénaj, Jaakóbá, Jesóhájá, Aszájá, Adíél, Jeszímiél, Benájá [37]és Zízá, Sifí fia,
aki Allón fia, aki Jedájá fia, aki Simrí fia, aki Semájá fia volt: [38]ezek a név szerint említettek
fejedelmek voltak, akiknek a nemzetségei igen elszaporodtak. [39]Ezért elmentek Gedór felé, a
völgy keleti részéig, hogy ott keressenek nyájaiknak legelőt. [40]Találtak is kövér és jó legelőt.
Az a föld pedig tágas, nyugalmas és csendes volt. Azelőtt hámiak laktak ott, [41]de Ezékiásnak,
Júda királyának az idejében eljöttek ezek a név szerint följegyzettek, szétverték azoknak a
sátrait, és kiirtották a meúniakat, akiket ott találtak. Így van ez ma is. A helyükre telepedtek,
mert ott találtak nyájaiknak legelőt. [42]És közülük, Simeon fiai közül ötszáz ember elment a

Széír-hegységbe, Jisí fiainak, Pelatjának, Nearjának, Refájának és Uzzíélnek a vezetésével.
[43]Levágták Amálék menekültjeinek a maradékát, és ott laknak a mai napig is.

Rúben leszármazottai

5 [1]Rúbennek, Izráel elsőszülöttjének a fiai. Ő volt az elsőszülött, de mivel bemocskolta apja ágyát, elsőszülöttségi joga Izráel fiának, Józsefnek a fiaira szállt. Mégsem vezették át József elsőszülöttségét a származási jegyzékbe, [2]mert Júda hatalmasabb volt testvéreinél, és a fejedelem is belőle származott, bár az elsőszülöttségi jog Józsefet illette.

[3]Rúbennek, Izráel elsőszülöttjének a fiai voltak: Hanók, Pallú, Hecrón és Karmí. [4]Jóél utódai: az ő fia volt Semajá, ennek a fia Góg, ennek a fia Simí, [5]ennek a fia Míká, ennek a fia Reájá, ennek a fia Baal, [6]ennek a fia Beérá, akit fogságba vitt Tiglat-Pileszer asszír király. Ő volt a rúbeniek fejedelme. [7]Ezek voltak a testvérei nemzetségük szerint, akiket származásuk szerint jegyzékbe vettek: Jeíél nemzetségfő és Zekarjá, [8]meg Bela, Ázáz fia, aki Sema fia, aki Jóél fia volt. Lakóhelye Aróérban volt egészen Nebóig és Baal-Meónig, [9]kelet felé pedig az Eufrátesz folyamig elnyúló puszta széléig terjeszkedett, mert elszaporodott a jószáguk Gileád földjén. [10]Saul idejében háborút indítottak a hagriak ellen; kiirtották őket, majd a sátraikban laktak Gileád egész keleti vidékén.

Gád leszármazottai

[11]Gád fiai velük szemben laktak Básán földjén Szalkáig. [12]Jóél volt a nemzetségfő, Sáfám a helyettese; Janaj és Sáfát is Básánban lakott. [13]Testvéreik családonként ezek voltak: Míkáél, Mesullám, Seba, Jóraj, Jakán, Zía és Héber, összesen heten.

[14]Ezek Abíhajil fiai, aki Húrí fia, aki Járóah fia, aki Gileád fia, aki Míkáél fia, aki Jesísaj fia, aki Jahdó fia, aki Búz fia volt. [15]Ahí, Abdíél fia, Gúní unokája volt a család nemzetségfője. [16]Ők lakták Gileádot, a Básánt és az ottani falvakat, továbbá a Sárónt összes legelőjével együtt, egyik végétől a másikig. [17]Mindezeket felvették a származási jegyzékbe Jótámnak, Júda királyának és Jeroboámnak, Izráel királyának az idejében.

[18]Rúben fiai, a gádiak és Manassé törzsének az egyik fele – csupa vitéz, karddal-pajzzsal fölszerelt gyalogos vagy íjász, képzett harcos, negyvennégyezer-hétszázhatvan hadköteles – [19]háborút indítottak a hagriak ellen, Jetúr, Náfís és Nódáb ellen. [20]Segítséget kaptak velük szemben, és hatalmukba kerültek a hagriak és mindazok, akik velük tartottak, mert Istenhez kiáltottak segítségért a harcban, ő pedig meghallgatta kérésüket, mert bíztak benne.
[21]Jószágukat is elhajtották: ötvenezer tevét, kétszázötvenezer juhot, kétezer szamarat, valamint százezer embert. [22]Sokan estek el halálra sebzetten, mert Istentől volt ez a harc. Az ő helyükön laktak a fogságig.

Manassé törzsének a Jordánon túli fele

[23]Manassé törzsének egyik fele azon a földön telepedett le, amely Básántól Baal-Hermónig, Szenírig és a Hermón-hegységig terjed. Ezek igen megsokasodtak. [24]Családjaik nemzetségfői ezek voltak: Éfer, Jisí, Elíél, Azríél, Jirmejá, Hódavjá és Jahdíél, vitéz férfiak, híres emberek, családjaik nemzetségfői. [25]De hűtlenné váltak őseik Istenéhez, mert azoknak a népeknek az isteneivel paráználkodtak, amelyeket Isten kipusztított előlük az országból. [26]Ezért arra indította Izráel Istene Púl asszír királynak és Tiglat-Pileszer asszír királynak a lelkét, hogy fogságba vigye a rúbenieket, a gádiakat és Manassé törzse felét. Elvitte őket Halahba és a Hábór mellé, Hárába és Gózán folyója mellé. Ott vannak még ma is.

Lévi leszármazottai: Kehát utódai

[27]Lévi fiai Gérsón, Kehát és Merárí voltak. [28]Kehát fiai voltak: Amrám, Jichár, Hebrón és Uzzíél. [29]Amrám gyermekei Áron, Mózes és Mirjám, Áron fiai pedig Nádáb, Abíhú, Eleázár

és Ítámár voltak. [30]Eleázár nemzette Fineást, Fineás nemzette Abísúát, [31]Abísúa nemzette
Bukkít, Bukkí nemzette Uzzít, [32]Uzzí nemzette Zerahját, Zerahjá nemzette Merájótot,
[33]Merájót nemzette Amarját, Amarjá nemzette Ahítúbot, [34]Ahítúb nemzette Cádókot, Cádók
nemzette Ahímaacot, [35]Ahímaac nemzette Azarját, Azarjá nemzette Jóhánánt, [36]Jóhánán
nemzette Azarját; ő már abban a templomban végezte a papi szolgálatot, amelyet Salamon
épített Jeruzsálemben. [37]Azarjá nemzette Amarját, Amarjá nemzette Ahítúbot, [38]Ahítúb
nemzette Cádókot, Cádók nemzette Sallúmot, [39]Sallúm nemzette Hilkijját, Hilkijjá nemzette
Azarját, [40]Azarjá nemzette Szeráját, Szerájá nemzette Jócádákot. [41]Amikor az ÚR Júdát és
Jeruzsálemet Nebukadneccarral fogságba vitette, Jócádák is velük ment.

Lévi leszármazottai: Gérsón és Merárí utódai (Vö. 2Móz 6,16–19)

6 [1]Lévi fiai Gérsón, Kehát és Merárí voltak. [2]Név szerint ezek voltak Gérsón fiai: Libní és
Simí. [3]Kehát fiai voltak: Amrám, Jichár, Hebrón és Uzzíél. [4]Merárí fiai Mahlí és Músí
voltak. Ezek Lévi nemzetségei családjaik szerint.

[5]Gérsón fia Libní, ennek a fia Jahat, ennek a fia Zimmá, [6]ennek a fia Jóáh, ennek a fia
Iddó, ennek a fia Zerah és ennek a fia Jeotraj.

[7]Kehát utódai voltak: az ő fia Ammínádáb, ennek a fia Kórah, ennek a fia Asszír, [8]ennek a
fia Elkáná, ennek a fia Ebjászáf, ennek a fia pedig Asszír. [9]Ennek a fia Tahat, ennek a fia
Úríél, ennek a fia Uzzijjá és ennek a fia Saul. [10]Elkáná fiai Amászaj és Ahímót voltak.
[11]Ennek a fia Elkáná, ennek a fia Cófaj, ennek a fia Nahat, [12]ennek a fia Elíáb, ennek a fia
Jeróhám, ennek a fia Elkáná, ennek a fia Sámuel. [13]Sámuel fiai: Jóél volt az elsőszülött, Abijjá
a második.

[14]Merárí utódai voltak: Mahlí, ennek a fia Libní, ennek a fia Simí, ennek a fia Uzzá,
[15]ennek a fia Simá, ennek a fia Haggijjá, és ennek a fia Aszájá.

A léviták szolgálata

[16]Ezeket bízta meg Dávid, hogy az ÚR házában vezessék az éneklést, miután elhelyezte ott a
ládát, [17]és akik az éneklés szolgálatát végezték a kijelentés sátrának a hajléka előtt, amíg
Salamon föl nem építette az ÚR házát Jeruzsálemben, szolgálatban állva a rájuk vonatkozó
rendtartás szerint. [18]Ezek álltak szolgálatban fiaikkal együtt: a kehátiak fiai közül Hémán, az
énekes, aki Jóél fia, aki Sámuel fia, [19]aki Elkáná fia, aki Jeróhám fia, aki Elíél fia, aki Tóah
fia, [20]aki Cúf fia, aki Elkáná fia, aki Mahat fia, aki Amászaj fia, [21]aki Elkáná fia, aki Jóél fia,
aki Azarjá fia, aki Cefanjá fia, [22]aki Tahat fia, aki Asszír fia, aki Ebjászáf fia, aki Kórah fia,
[23]aki Jichár fia, aki Kehát fia, aki Lévi fia, aki pedig Izráel fia volt.

[24]Testvére, Ászáf állt a jobbján. Ászáf Berekjá fia volt, aki Simá fia, [25]aki Míkáél fia, aki
Baaszéjá fia, aki Malkijjá fia, [26]aki Etní fia, aki Zerah fia, aki Adájá fia, [27]aki Étán fia, aki
Zimmá fia, aki Simí fia, [28]aki Jahat fia, aki Gérsón fia, aki Lévi fia volt.

[29]Testvéreik, Merárí fiai, bal felől voltak: Étán, Kísí fia, aki Abdí fia, aki Mallúk fia, [30]aki
Hasabjá fia, aki Amacjá fia, aki Hilkijjá fia, [31]aki Amcí fia, aki Bání fia, aki Semer fia, [32]aki
Mahlí fia, aki Músí fia, aki Merárí fia, aki Lévi fia volt.

[33]Testvéreikre, a lévitákra volt bízva mindenféle szolgálat az Isten házának hajlékánál.
[34]Az áldozatokat azonban Áron és fiai mutatták be az égőáldozati és az illatáldozati oltáron,
továbbá ők végeztek minden teendőt a szentek szentjében, és ők szereztek engesztelést
Izráelnek – mindenben úgy, ahogyan Mózes, az Isten szolgája megparancsolta.

[35]Áron utódai ezek voltak: Eleázár volt a fia, ennek a fia Fineás, ennek a fia Abísúa,
[36]ennek a fia Bukkí, ennek a fia Uzzí, ennek a fia Zerahjá, [37]ennek a fia Merájót, ennek a fia
Amarjá, ennek a fia Ahítúb, [38]ennek a fia Cádók, és ennek a fia Ahímaac volt.

A léviták városai (Vö. Józs 21,8–42)

[39]Ezek voltak a lakóhelyeik, a területükön levő sátortáborok: Áron fiai közül a kehátiak
nemzetségének, mivel a sorsolás révén nekik jutott, [40]odaadták Júda földjén Hebrónt a
körülötte levő legelőkkel együtt. [41]De a város mezejét és falvait Kálébnak, Jefunne fiának
adták.
[42]Áron fiainak adták a menedékvárosokat: Hebrónt, Libnát és legelőit, Jattírt és Estemóát
és legelőit, [43]Hílézt és legelőit, Debírt és legelőit, [44]Ásánt és legelőit, Bét-Semest és legelőit.
[45]Benjámin törzséből pedig Gebát és legelőit, Álemetet és legelőit, Anátótot és legelőit.
Nemzetségeiknek összesen tizenhárom városuk volt.
[46]Kehát többi fiának, akik a törzs nemzetségéből még hátra voltak, tíz város jutott sorsolás
útján Efraim törzséből, Dán törzséből és Manassé törzsének a feléből.
[47]Gérsón fiainak nemzetségeik szerint tizenhárom város jutott Issakár törzséből, Ásér
törzséből, Naftáli törzséből és Manassé törzséből Básánban.
[48]Merárí fiainak nemzetségeik szerint tizenkét város jutott sorsolás útján Rúben törzséből,
Gád törzséből és Zebulon törzséből.
[49]Így adtak Izráel fiai a lévitáknak városokat és legelőket. [50]Sorsolással adták oda Júda
fiainak törzséből, Simeon fiainak törzséből és Benjámin fiainak törzséből ezeket a név szerint
megnevezett városokat.
[51]Kehát fiainak többi nemzetsége Efraim törzsétől kapta meg a nekik kisorsolt városokat.
[52]Nekik adták át az alábbi menedékvárosokat: Sikemet és legelőit Efraim hegyvidékén, Gézert
és legelőit, [53]Jokmeámot és legelőit, Bét-Hóront és legelőit, [54]Ajjálónt és legelőit, Gat-
Rimmónt és legelőit; [55]Manassé fele törzséből Ánért és legelőit, meg Bileámot és legelőit.
Ezeket adták Kehát többi fia nemzetségének.
[56]Gérsón fiainak adták Manassé fél törzsének a nemzetségeiből Básánban Gólánt és
legelőit, Astárótot és legelőit; [57]Issakár törzséből Kedest és legelőit, Dobratot és legelőit,
[58]Rámótot és legelőit, meg Ánémot és legelőit; [59]Ásér törzséből Másált és legelőit, Abdónt és
legelőit, [60]Húkókot és legelőit, Rehóbot és legelőit; [61]Naftáli törzséből Galileában Kedest és
legelőit, Hammónt és legelőit, Kirjátajimot és legelőit.
[62]Merárí többi fiának Zebulon törzséből Rimmónót és legelőit, Tábórt és legelőit; [63]a
Jordánon túl, Jerikóval szemben, a Jordántól keletre eső részen Rúben törzséből a pusztában
Becert és legelőit, Jahcát és legelőit, [64]Kedémótot és legelőit, Méfaatot és legelőit; [65]Gád
törzséből Gileádban Rámótot és legelőit, Mahanajimot és legelőit, [66]Hesbónt és legelőit,
Jazért és legelőit.

Issakár leszármazottai

7 [1]Issakárnak négy fia volt: Tólá, Púá, Jásúb és Simrón. [2]Tólá fiai voltak Uzzí, Refájá,
Jeríél, Jahmaj, Jibszám és Sámuel. Tólá családfői nemzetségük kiváló vitézei voltak.
Számuk Dávid idejében huszonkétezer-hatszáz volt.
[3]Uzzí fia volt Jizrahjá. Jizrahjá fiai voltak: Míkáél, Óbadjá, Jóél és Jissijjá. Mind az öten
főemberek voltak. [4]Családi névjegyzékük szerint a hozzájuk tartozó, katonai szolgálatra
rendelt csapatokhoz harminchatezer ember tartozott, mert sok feleségük és sok fiuk volt.
[5]Testvéreik, Issakár egész nemzetsége, kiváló vitézek voltak, összesen nyolcvanhétezren,
akiket beírtak a származási jegyzékbe.

Benjámin leszármazottai

[6]Benjámin fiai hárman voltak: Bela, Beker és Jedíaél. [7]Bela fiai voltak: Ecbón, Uzzí, Uzzíél,
Jerímót és Írí, ez az öt családfő és kiváló vitéz. A származási jegyzékbe huszonkétezer-
harmincnégyen voltak beírva.

[8]Beker fiai voltak: Zemírá, Jóás, Elíézer, Eljóénaj, Omrí, Jerémót, Abijjá, Anátót és
Álemet. Mindezek Beker fiai voltak. [9]A származási jegyzékbe húszezer-kétszáz tőlük
származó családfő és kiváló vitéz volt beírva.
[10]Jedíaél fia Bilhán volt. Bilhán fiai voltak: Jeús, Benjámin, Éhúd, Kenaaná, Zétán, Tarsís
és Ahísahar. [11]Mindezek Jedíaél fiai voltak, családfők és kiváló vitézek; a katonai szolgálatra
alkalmas emberek tizenhétezer-kétszázan voltak.

Dán és Naftáli leszármazottai (Vö. 1Móz 46,23–24)

[12]Suppím és Huppím Ír fiai voltak. Husím Ahér fia volt. [13]Naftáli fiai voltak: Jahacíél, Gúní,
Jécer és Sallúm, Bilhá unokái.

Manassé Jordánon inneni felének a leszármazottai

[14]Manassé fia volt Aszríél, akit arám másodfelesége szült. Ő szülte Mákírt, Gileád atyját is.
[15]Mákír pedig feleségül vette Huppím és Suppím Maaká nevű húgát. Egy másik fiának
Celofhád volt a neve. Celofhádnak csak leányai voltak. [16]Maaká, Mákír felesége fiút szült,
akit Peresnek nevezett el, öccsét pedig Seresnek. Ennek a fiai Úlám és Rekem voltak. [17]Úlám
fia Bedán volt. Ezek Gileádnak, Mákír fiának, Manassé unokájának a fiai. [18]Nővére, Móleket
szülte Íshódot, Abíezert és Mahlát. [19]Semída fiai Ahján, Sekem, Likhí és Aníám voltak.

Efraim leszármazottai

[20]Efraim fia volt Sútelah, ennek a fia Bered, ennek a fia Tahat, ennek a fia Eládá, ennek a fia
Tahat, [21]ennek a fia Zábád, ennek a fiai: Sútelah, Ézer és Elád. Ezeket megölték a gátiak,
annak a földnek az őslakosai, mert lementek, hogy elvegyék a jószágukat. [22]Apjuk, Efraim
sokáig gyászolt, ezért elmentek hozzá a testvérei, hogy megvigasztalják. [23]Azután bement a
feleségéhez, az pedig teherbe esett, és fiút szült, akit Beríának neveztek el, mert ez akkor
történt, amikor szerencsétlenség érte a házát. [24]Leánya Seerá volt, aki Alsó- és Felső-Bét-
Hóránt és Uzzén-Seerát építette. [25]Fia Refah volt, ennek a fia Resef, ennek a fia Telah, ennek
a fia Tahan, [26]ennek a fia Ladán, ennek a fia Ammíhúd, ennek a fia Elísámá, [27]ennek a fia
Nún, ennek a fia pedig Józsué volt.
[28]Az ő birtokuk és lakóhelyük volt Bétel és falvai, keletre Naarán, nyugatra Gézer és
falvai, Sikem és falvai, egészen Ajjáig és falvaiig. [29]Manassé fiainak a birtokában voltak Bét-
Seán és falvai, Taanak és falvai, Megiddó és falvai, Dór és falvai. Ezekben laktak Izráel
fiának, Józsefnek az utódai.

Ásér leszármazottai (Vö. 1Móz 46,17)

[30]Ásér fiai voltak: Jimná, Jisvá, Jisví, Beríá és ezeknek a húga, Szerah. [31]Beríá fiai voltak
Heber és Malkíél, aki Birzajit apja volt. [32]Heber nemzette Jaflétot, Sómért, Hótámot, és
ezeknek a húgát, Súát. [33]Jaflét fiai voltak: Pászak, Bimhál és Asvát. Ezek Jaflét fiai. [34]Sómér
fiai voltak: Ahí, Rohgá, Jehubbá és Arám. [35]Testvérének, Hélemnek a fiai voltak: Cófah,
Jimná, Séles és Ámal. [36]Cófah fiai voltak: Szúah, Harnefer, Súál, Bérí és Jimrá, [37]meg Becer,
Hód, Sammá, Silsá, Jitrán és Beérá. [38]Jeter fiai voltak: Jefunne, Piszpá és Ará. [39]Ullá fiai
voltak: Árah, Hanníél és Ricjá. [40]Mindezek Ásér utódai voltak: családfők, válogatott, kiváló
vitézek, elsők a fejedelmek között. Amikor származási jegyzékbe vették őket a katonai
szolgálatra, szám szerint huszonhatezren voltak.

Benjámin leszármazottai városonként (Vö. 1Móz 46,21)

8 [1]Benjámin nemzette elsőszülöttjeként Belát, másodikként Asbélt, harmadikként Ahrahot,
[2]negyedikként Nóhát, ötödikként pedig Ráfát.

[3]Bela fiai voltak: Addár, Gérá és Abíhúd, [4]Abísúa, Naamán és Ahóah, [5]Gérá, Sefúfán és
Húrám.
[6]Ezek voltak Éhúd fiai, Geba lakóinak a családfői, de áttelepítették őket Mánahatba:
[7]Naamán, Ahijjá és Gérá. Ő telepítette át őket, és ő nemzette Uzzát meg Ahíhúdot.
[8]Saharajim Móáb mezején nemzett fiakat, miután elbocsátotta feleségeit, Húsímot és
Baarát; [9]Hódesnek, a feleségének nemzette Jóbábot, Cibját, Mésát és Malkámot. [10]Jeúcot,
Szokját és Mirmát. Ezek a fiai családfők voltak. [11]Húsímnak nemzette Abítúbot és Elpaalt.
[12]Elpaal fiai voltak: Éber, Misám és Semed, aki Ónót, Lódot és falvait építette, [13]Beríá és
Sema, Ajjálón lakóinak a családfői kergették el Gát lakosait. [14]Ahjó, Sásák és Jerémót,
[15]Zebadjá, Arád és Eder, [16]Míkáél, Jispá és Jóhá voltak Beríá fiai. [17]Zebadjá, Mesullám, Hizkí
és Heber, [18]Jismeraj, Jizlíá és Jóbáb voltak Elpaal fiai. [19]Jákím, Zikrí és Zabdí, [20]Elíénaj,
Cilletaj és Elíél, [21]Adájá, Berájá és Simrát voltak Simí fiai. [22]Jispán, Éber és Elíél, [23]Abdón,
Zikrí és Hánán, [24]Hananjá, Élám és Antótijjá, [25]Jifdejá és Penúél voltak Sásák fiai.
[26]Samseraj, Seharjá és Ataljá, [27]Jaaresjá, Élijjá és Zikrí voltak Jeróhám fiai. [28]Ezek a
családfők nemzetségük főemberei voltak, Jeruzsálemben laktak.

A gibeóni Saul nemzetsége

[29]Gibeónban lakott Jeíél, Gibeón atyja; feleségének Maaká volt a neve. [30]Elsőszülött fia
Abdón volt, azután Cúr, Kís, Baal és Nádáb, [31]Gedór, Ahjó és Zeker. [32]Miklót nemzette
Simát. Rokonságukkal együtt ezek is Jeruzsálemben laktak, testvéreikkel átellenben. [33]Nér
nemzette Kíst, Kís nemzette Sault, Saul nemzette Jónátánt, Malkísúát Abínádábot és Esbaalt.
[34]Jónátán fia Meríbbaal volt, és Meríbbaal nemzette Míkát. [35]Míká fiai Pítón, Melek, Taréa és
Áház voltak. [36]Áház nemzette Jóaddát, Jóaddá nemzette Álemetet, Azmávetet és Zimrít,
Zimrí nemzette Mócát, [37]Mócá nemzette Binát. Ennek a fia volt Refájá, ennek a fia Elászá, és
ennek a fia Ácél. [38]Ácélnak hat fia volt, név szerint ezek: Azríkám, Bókerú, Jismáél, Searjá,
Óbadjá és Hánán; mindezek Ácél fiai voltak. [39]Testvérének, Éseknek a fiai voltak: Úlám volt
az elsőszülött, Jeús a második és Elífelet a harmadik. [40]Úlám fiai kiváló vitézek és íjászok
voltak. Gyermekeik és unokáik megsokasodva százötvenen voltak. Mindezek Benjámin fiai
voltak.

9 [1]Így vették egész Izráelt származási jegyzékbe, és írták be őket Izráel királyainak a
könyvébe.

A fogság utáni Jeruzsálem névjegyzéke

A júdaiakat hűtlenségük miatt fogságba hurcolták Babilóniába.
[2]Az első lakosok, akik visszakerültek birtokukra és városaikba, izráeliek, papok, léviták és
templomszolgák voltak. [3]Jeruzsálemben Júda és Benjámin fiai, valamint Efraim és Manassé
fiai közül valók laktak: [4]Útaj, Ammíhúd fia, aki Omrí fia, aki Imrí fia, aki Bání fia, Pérecnek,
Júda fiának az utódai közül. [5]A sílóiak közül Aszájá, az elsőszülött, és a fiai. [6]Zerah fiai közül
Jeúél és rokonsága, hatszázkilencvenen.
[7]Benjámin fiai közül való volt Szallú, Messullám fia, aki Hódavjá fia, aki Hasszenuá fia
volt. [8]Továbbá Jibnejá, Jeróhám fia, Élá, Uzzí fia, aki Mikrí fia volt, és Mesullám, Sefatjá fia,
aki Reúél fia, aki Jibnijjá fia volt. [9]Rokonaik származásuk szerint kilencszázötvenhatan
voltak. Mindezek a férfiak családfők voltak, ki-ki a maga családjában.
[10]A papok közé tartozott Jedajá, Jójáríb és Jákín; [11]Azarjá, Hilkijjá fia, aki Mesullám fia,
aki Cádók fia, aki Merájót fia, aki Ahítúbnak, az Isten háza felügyelőjének a fia volt.
[12]Továbbá Adájá, Jeróhám fia, aki Pashúr fia, aki Malkijjá fia volt, és Maszaj, Adíél fia, aki
Jahzérá fia, aki Mesullám fia, aki Mesillémít fia, aki Immér fia volt. [13]Rokonságuk, a
családfők ezerhétszázhatvanan voltak, kiváló emberek Isten háza szolgálatának a munkájában.

[14]A léviták közé tartozott Semajá, Hassúb fia, aki Azríkám fia, aki Hasabjá fia volt, Merári fiai közül. [15]Bakbakkar, Heres és Gálál, továbbá Mattanjá, Míká fia, aki Zikrí fia, aki Ászáf fia volt. [16]Azután Óbadjá, Semajá fia, aki Gálál fia, aki Jedútún fia volt; meg Berekjá, Ászá fia, Elkáná unokája, aki a netófáiak falvaiban lakott.

A jeruzsálemi templom kapuőrei

[17]Kapuőrök voltak: Sallúm, Akkúb, Talmón és Ahímán. Testvérük, Sallúm volt a vezetőjük; [18]még most is ott szolgálnak a keletre néző királyi kapunál. Ők voltak a kapuőrök Lévi fiainak a táboraiban. [19]Sallúm pedig, Kóré fia, aki Ebjászáf fia, aki Kórah fia volt, testvéreivel együtt, akik a kórahiak családjából származtak, a szolgálat munkájában a sátor küszöbének az őrei voltak, mert már őseik is az ÚR tábora bejáratának az őrei voltak. [20]Fejedelmük egykor Fineás, Eleázár fia volt – az ÚR legyen vele! [21]Zekarjá, Meselemjá fia a kijelentés sátra bejáratának a kapuőre volt. [22]A küszöbök választott kapuőrei összesen kétszáztizenketten voltak. Őket falvaikban vették származási jegyzékbe, megbízatásukat már Dávid, sőt Sámuel, a látó alapozta meg. [23]Ők és fiaik őrizték az ÚR házának, illetve a sátornak a kapuit. [24]A négy égtáj irányában voltak őrök: keletre, nyugatra, északra és délre. [25]A falvakban lakó testvéreiknek időről időre hét napra be kellett vonulniuk hozzájuk. [26]Mert az állandó megbízatás a négy főkapuőré volt, akik léviták voltak. Ők voltak az Isten háza kamráinak és kincseinek a felügyelői. [27]Az Isten háza körül töltötték az éjszakát, mivel rájuk volt bízva az őrködés, és ők nyitották ki minden reggel az ajtókat. [28]A kapuőrök közül kerültek ki azok, akikre az istentiszteleti fölszereléseket bízták. Ezeket megszámolva kellett bevinniük és megszámolva kellett kihozniuk. [29]Közülük kerültek ki azok is, akik számon tartották a fölszerelést, a szentély egész fölszerelését: a finomlisztet, a bort, az olajat, a tömjént és a balzsamokat is – [30]ám a balzsamokból az illatos kenetet csak a papoknak volt szabad kikeverni. [31]Mattitjára, az egyik lévitára, a kórahi Sallúm elsőszülöttjére bízták a sütés munkájának felügyeletét. [32]Néhány keháti testvérükre bízták, hogy a sorba rakott kenyereket szombatról szombatra kirakják.

[33]Az énekesek, a léviták családfői soha nem pihenhettek kamráikban, mert éjjel-nappal végezniük kellett munkájukat. [34]A léviták családfői voltak ezek, származásuk szerint főemberek, és Jeruzsálemben laktak.

A gibeóni Saul nemzetsége (Vö. 1Krón 8,29–38)

[35]Gibeónban lakott Jeiél, Gibeón atyja; feleségének Maaká volt a neve. [36]Elsőszülött fia Abdón volt, azután Cúr, Kís, Baal, Nér és Nádáb, [37]Gedór, Ahjó, Zekarjá és Miklót. [38]Miklót nemzette Simát. Rokonságukkal együtt ezek is Jeruzsálemben laktak, testvéreikkel átellenben.

[39]Nér nemzette Kíst, Kís nemzette Sault, Saul nemzette Jónátánt, Malkísúát, Abínádábot és Esbaalt. [40]Jónátán fia Meríbbaal volt, és Meríbbaal nemzette Míkát. [41]Míká fiai voltak: Pítón, Melek, Taréa és Áház. [42]Áház nemzette Jarát, Jará nemzette Álemetet, Azmávetet és Zimrít, Zimrí nemzette Mócát, [43]Mócá nemzette Binát, ennek a fia volt Refájá, ennek a fia Elászá, ennek a fia Ácél. [44]Ácélnak hat fia volt, név szerint ezek: Azríkám, Bókerú, Jismáél, Searjá, Óbadjá és Hánán. Ezek voltak Ácél fiai.

Saul elesik a gilbóai csatában (Vö. 1Sám 31)

10 [1]A filiszteusok háborút viseltek Izráel ellen, és az izráeliek megfutamodtak a filiszteusok előtt. Elesettek borították a Gilbóa-hegyet. [2]A filiszteusok Saulnak és fiainak a nyomába szegődtek, és megölték a filiszteusok Jónátánt, Abínádábot és Malkisúát, Saul fiait. [3]Heves küzdelem dúlt Saul körül, de végül eltalálták az íjászok. Megsebesítették az íjászok, [4]ezért azt mondta Saul a fegyverhordozójának: Húzd ki a kardod, és szúrj le vele, hogy ha ideérnek ezek a körülmetéletlenek, ne űzzenek gúnyt belőlem! De a fegyverhordozó nem akarta megtenni, mert nagyon félt. Ekkor fogta Saul a kardját, és beledőlt. [5]Amikor látta

a fegyverhordozója, hogy meghalt Saul, ő is a kardjába dőlt, és meghalt. [6]Így halt meg Saul és
három fia, és vele együtt egész háza népe is meghalt. [7]Amikor látták mindazok az izráeliek,
akik a völgyben laktak, hogy azok megfutamodtak, és hogy Saul is meghalt fiaival együtt,
elhagyták városaikat és elmenekültek, a filiszteusok pedig odajöttek, és letelepedtek azokban.
[8]Másnap eljöttek a filiszteusok, hogy kifosszák az elesetteket. Megtalálták Sault és a fiait,
amint ott feküdtek a Gilbóa-hegyen. [9]Kifosztották őt, magukkal vitték a fejét és a fegyvereit,
és körbeküldték a filiszteusok földjén, hogy megvigyék az örömhírt bálványaiknak és a
népnek. [10]Fegyverzetét isteneik templomában helyezték el, koponyáját pedig kiakasztották
Dágón templomában.
[11]Amikor azonban meghallották a jábés-gileádiak, hogy mit tettek Saullal a filiszteusok,
[12]harcosaik elindultak, és leszedték Saulnak és fiainak a holttestét, és elvitték Jábésba. Ott
temették el csontjaikat Jábésban egy tölgyfa alatt, majd hétnapos böjtöt tartottak.
[13]Így halt meg Saul a hűtlensége miatt, mert hűtlen lett az ÚRhoz, és nem fogadta meg az
ÚR szavát. Sőt szellemet idéztetett, és azt kérdezte meg, [14]nem az URat kérdezte meg. Ezért
ölette meg őt, a királyságot pedig Dávidra, Isai fiára ruházta.

Izráel Dávidot teszi királlyá (Vö. 2Sám 5,1–3)

11 [1]Ezután egész Izráel összegyűlt Dávidhoz Hebrónba, és ezt mondta: Nézd, mi a
csontod és húsod vagyunk! [2]Azelőtt is, amikor még Saul volt a király, te vezetted
harcba és hoztad vissza Izráelt, és ezt mondta neked Istened, az ÚR: Te leszel népemnek,
Izráelnek a pásztora, te leszel népemnek, Izráelnek a fejedelme!
[3]Megjelentek tehát Izráel vénei a király előtt Hebrónban, és Dávid szövetséget kötött velük
Hebrónban az ÚR színe előtt. Ők pedig fölkenték Dávidot Izráel királyává, ahogyan
kijelentette Sámuel által az ÚR.

Dávid Jeruzsálemet teszi fővárosává (Vö. 2Sám 5,6–10)

[4]Ezután Dávid egész Izráellel együtt elment Jeruzsálem, azaz Jebúsz alá, ahol a jebúsziak
voltak az ország őslakói. [5]Jebúsz lakói ezt mondták Dávidnak: Ide ugyan nem jössz be! Dávid
azonban elfoglalta Sion sziklavárát, és ez lett Dávid városa. [6]Azt mondta Dávid: Aki elsőnek
vág le egy jebúszit, az lesz a fővezér! Mivel elsőnek Jóáb, Cerújá fia jutott föl, ő lett a
fővezér. [7]Azután letelepedett Dávid a sziklavárban, ezért nevezték el azt Dávid városának. [8]És
Dávid kiépítette a várost körös-körül, Millót és környékét, Jóáb pedig a város többi részét
állította helyre. [9]Dávid egyre jobban emelkedett és növekedett, mert vele volt a Seregek URa.

Dávid vitézei (Vö. 2Sám 23,8–39)

[10]Ezek voltak Dávid legkiválóbb vitézei, akik támogatták őt az uralkodásban, és egész
Izráellel együtt királlyá tették, az ÚR igéje szerint, melyet Izráelről mondott.
[11]Ezek voltak szám szerint Dávid vitézei: Josobám, Hakmóni fia, egy főtiszt, aki úgy
forgatta a lándzsáját, hogy egy alkalommal háromszáz embert döfött le. [12]Azután Eleázár, az
ahóhi Dódónak a fia, egyike a három vitéznek. [13]Ő volt Dávid mellett Efesz-Dammímban,
ahova a filiszteusok harcra gyülekeztek. A mező egy darabja árpával volt ott bevetve. Amikor
a hadinép megfutamodott a filiszteusok előtt, [14]ők megálltak annak a darab földnek a közepén,
megvédték azt, és megverték a filiszteusokat. Így adott az ÚR nagy győzelmet.
[15]Egyszer a harminc vezér közül hárman elmentek Dávidhoz a kősziklára, az Adullám-
barlangba, amikor a filiszteusok serege a Refáím-völgyben táborozott. [16]Dávid akkor a
sziklavárban volt, a filiszteusok előőrse pedig ugyanakkor Betlehemnél. [17]Dávid eltikkadt, és
ezt mondta: Ó, bárcsak valaki vizet hozna nekem a betlehemi kútból, onnan a kapu mellől!
[18]Erre ez a három ember áttört a filiszteus táboron, vizet merített Betlehemben a kapu melletti
kútból, elhozták, és odavitték Dávidnak. Dávid azonban nem akarta meginni, hanem kiöntötte
áldozatul az ÚRnak, [19]és ezt mondta: Isten mentsen meg attól, hogy ilyet tegyek! Igyam meg

azoknak az embereknek a vérét, akik kockára tették az életüket?! Mert az életüket tették kockára, amikor azt elhozták. Ezért nem akarta meginni. Ilyeneket vitt véghez ez a három vitéz.
[20]Abísaj, Jóáb testvére volt ennek a háromnak a parancsnoka. Ő úgy forgatta a lándzsáját, hogy háromszáz embert döfött le. Ő volt a leghíresebb a három közül. [21]A három közül a másik kettőnél tekintélyesebb volt, ezért lett a parancsnokuk, de a hárommal nem ért föl.
[22]A Kabceélból való Benájá, Jójádá fia is kiváló ember volt, és nagy tetteket vitt véghez. Ő vágta le Móáb két bajnokát. Ő ment le egy verembe, és megölt egy oroszlánt, amikor egyszer hó esett. [23]Ugyanő vágott le egy öt könyök magas egyiptomi embert, bár az egyiptomi kezében akkora lándzsa volt, mint a szövőszék tartófája. Ő meg csak bottal ment rá, de kiragadta az egyiptomi kezéből a lándzsát, és a saját lándzsájával ölte meg. [24]Ilyeneket vitt véghez Benájá, Jójádá fia. Ő is nevezetes volt, mint az a három vitéz. [25]Tekintélyes volt a harminc között, de a háromnak nem ért a nyomába. Dávid a testőrök vezetőjévé tette.
[26]Kiváló vitézek voltak Aszáél, Jóáb testvére, Elhánán, a betlehemi Dódó fia, [27]a harói Sammót, a pelóni Helec, [28]a tekóai Írá, Ikkés fia, az anátóti Abíezer, [29]a húsái Szibbekaj, az ahóhi Ílaj, [30]a netófái Mahraj, a netófái Héled, Baaná fia, [31]a benjámini Gibeából való Ítaj, Ríbaj fia, a pirátóni Benájá, [32]a nahalé-gaasi Húraj, az arbai Abíél, [33]a baharúmi Azmávet, a saalbóni Eljahbá, [34]a gizóni Hásém fiai, a harári Jónátán, Ságé fia, [35]a harári Ahíám, Szákár fia, Elífal, Úr fia, [36]a mekérai Héfer, a pelóni Ahijjá, [37]a karmeli Hecró, Naaraj, Ezbaj fia, [38]Jóél, Nátán testvére, Mibhár, Hagrí fia, [39]az ammóni Celek, meg a béróti Nahraj, Jóábnak, Cerújá fiának a fegyverhordozója, [40]a jeteri Írá, a jeteri Gáréb, [41]a hettita Úriás, Zábád, Ahlaj fia, [42]Adíná, a rúbeni Sízá fia, a rúbeniek egyik főembere, és vele még harmincan; [43]Hánán, Maaká fia, és a mitni Jósáfát, [44]az asterái Uzzijjá, az aróéri Hótám fiai: Sámá és Jeíél, [45]Simrí fia, Jedíaél és testvére, a tíci Jóhá, [46]a mahavimi Elíél, Elnaam fiai: Jeríbaj és Jósavjá, a móábi Jitmá, [47]Elíél, Óbéd és a mecóbájái Jaaszíél.

Dávid ciklági hívei

12 [1]Ezek voltak azok, akik Dávidhoz mentek Ciklágba akkor, amikor bujdosnia kellett Saul, Kís fia elől. Ők is a hősök közé tartoztak, akik segítették a harcban. [2]Íjjal voltak fölszerelve, jobb és bal kézzel egyaránt tudtak parittyával köveket, íjjal pedig nyilakat lőni. Ezek Saul benjámini rokonságához tartoztak. [3]Vezérük Ahíezer volt és Jóás, a gibeai Semáá fiai, és Jezíél meg Pelet, Azmávet fiai, továbbá Beráká és az anátóti Jéhú, [4]a gibeóni Jismajá, a harminc vitéz egyike és e harminc vezetője. [5]Jirmejá, Jahazíél, Jóhánán és a gedérái Józábád. [6]Elúzaj, Jerímót, Bealjá, Semarjáhú és a háríf i Sefatjáhú, [7]Elkáná, Jissijjá, Azarél, Jóezer és Josobám, a kórahiak, [8]és a gedóri Jeróhám fiai: Jóélá és Zebadjá.
[9]Gádiak is csatlakoztak Dávidhoz, amikor a sziklavárban a pusztában volt. Kiváló vitézek, katonának elszegődött emberek, pajzzsal és dárdával fölszerelve; arcuk olyan volt, mint az oroszláné, és olyan gyorsak voltak, mint a zergék a hegyen. [10]Ézer volt az első, Óbadjá a második, Elíáb a harmadik, [11]Mismanná a negyedik, Jirmejá az ötödik, [12]Attaj a hatodik, Elíél a hetedik, [13]Jóhánán a nyolcadik, Elzábád a kilencedik, [14]Jirmejá a tizedik, Makbannaj a tizenegyedik. [15]Ezek a gádiak csapatparancsnokok voltak. A legkisebb is fölért százzal, a legnagyobb meg ezerrel. [16]Ezek keltek át a Jordánon az első hónapban, amikor színültig volt a medre, és megfutamították a völgy egész lakosságát keletre és nyugatra.
[17]Benjáminiak és júdaiak is mentek Dávid sziklavárához. [18]Dávid azonban kivonult eléjük, és így kezdett beszélni hozzájuk: Ha békés szándékkal jöttetek hozzám, hogy segítségemre legyetek, szívesen leszek együtt veletek. De ha el akartok árulni ellenségeimnek, holott az én kezemhez nem tapad erőszak, látni fog és megbüntet atyáink Istene! [19]Ekkor Amászaj, a harmincak vezére, lélekkel eltelve így szólt:
Tied vagyunk, Dávid,
veled tartunk, Isai fia!

Békesség, békesség neked!
Békesség segítőidnek,
mert megsegít téged Istened!
Erre magához fogadta őket Dávid, és csapatparancsnokokká tette őket.
[20]Manassébeliek is pártoltak át Dávidhoz, amikor a filiszteusokkal hadba vonult Saul ellen. De nem segítette őket, mert elküldték őt a filiszteusok városfejedelmei, miután tanácsot tartottak, és azt mondták: Ha ez visszatér az urához, Saulhoz, az a fejünkbe kerül! [21]Ciklág felé menetelt, amikor átpártoltak hozzá Manasséból Adnah, Józábád, Jedíaél, Míkáél, Józábád, Elíhú és Cilletaj, akik Manassé ezredeinek a vezetői voltak. [22]Ezek segítették Dávidot a csapatok élén, mert mindnyájan kiváló vitézek voltak, és parancsnokok lettek a hadseregben. [23]Napról napra mentek ilyenek Dávidhoz, hogy segítsék, míg aztán olyan nagy nem lett a tábora, mint az Istené.

Dávid hebróni hadserege

[24]Ennyi volt azoknak a harcra fölfegyverzett embereknek a száma, akik Dávidhoz mentek Hebrónba, hogy ráruházzák Saul királyságát az ÚR parancsa szerint: [25]Júda fiai, akik pajzsot és dárdát viseltek, hatezer-nyolcszázan voltak, fölfegyverkezve a harcra. [26]Simeon fiai közül való volt hétezer-száz kiváló, harcra termett vitéz. [27]A Lévi fiai közül valók négyezer-hatszázan voltak, [28]továbbá Jójádá, az ároniták fejedelme háromezer-hétszáz emberrel, [29]és az ifjú Cádók, kiváló vitéz, atyja háza népével, huszonkét vezető emberrel. [30]Benjámin fiai közül való volt Saulnak háromezer rokona, mert akkor még a többségük megmaradt Saul házának a szolgálatában. [31]Efraim fiai közül való volt húszezer-nyolcszáz kiváló vitéz, családjuk leghíresebb tagjai. [32]Manassé fél törzséből való volt tizennyolcezer ember, akiket név szerint jelöltek ki, hogy menjenek el és tegyék királlyá Dávidot. [33]Issakár fiai közül ott voltak, akik felismerték az alkalmas időt, és tudták, mit kell tennie Izráelnek: kétszáz főember és parancsnokságuk alatt egész rokonságuk. [34]Zebulonból egy akarattal fölsereglett ötvenezer hadköteles, teljes fegyverzettel fölszerelt sorkatona. [35]Naftáliból jött ezer vezető ember, és velük együtt harminchétezren pajzzsal és lándzsával; [36]a dániak közül huszonnyolcezer-hatszáz sorkatona; [37]Ásérból negyvenezer hadköteles sorkatona, [38]a Jordánon túlról pedig, a rúbeniek és a gádiak közül, meg Manassé törzse másik feléből százhúszezer ember harcra készen, teljes fegyverzetben.
[39]Mindezek a harcosok csatasorba rendezve, tiszta szívükből érkeztek Hebrónba, hogy egész Izráel királyává tegyék Dávidot, de Izráel többi része is kész volt egy akarattal királlyá tenni Dávidot. [40]És ott maradtak Dáviddal három napig, ettek-ittak, mert testvéreik gondoskodtak róluk. [41]Sőt még a környékbeliek is, el egészen Issakárig, Zebulonig és Naftáliig, bőven hoztak kenyeret szamarakon, tevéken, öszvéreken és marhákon, élelmet, lisztet, préselt fügét és aszú szőlőt, bort és olajat, marhát és juhot, mert öröm volt Izráelben.

A szövetség ládáját elhozzák Kirjat-Jeárímból (Vö. 2Sám 6,1–11)

13 [1]Dávid tanácsot tartott az ezredesekkel, századosokkal, valamennyi vezérével, [2]majd ezt mondta Dávid Izráel egész gyülekezetének: Ha jónak látjátok, és ha Istenünknek, az ÚRnak úgy tetszik, üzenjük meg az otthon maradt testvéreinknek Izráel egész területén, meg a papoknak és a lévitáknak a legelőkkel ellátott városaikban, hogy gyűljenek ide hozzánk, [3]és hozzuk el magunkhoz Istenünk ládáját, mert Saul idejében nem törődtünk vele. [4]Erre azt mondta az egész gyülekezet, hogy így kell tenni, tetszett ugyanis a dolog az egész népnek. [5]Összegyűjtötte azért Dávid egész Izráelt, az egyiptomi Síhórtól egészen a Hamátba vezető útig, hogy hozzák el az Isten ládáját Kirjat-Jeárímból.
[6]Felvonult tehát Dávid egész Izráellel együtt Baalába, azaz a Júdában levő Kirjat-Jeárímba, hogy elhozzák onnan Istennek, a kerúbokon trónoló ÚRnak a ládáját, akinek a nevét segítségül szokták hívni. [7]Az Isten ládáját egy új szekéren szállították el Abínádáb házából,

Uzzá és Ahjó vezették a szekeret. [8]Dávid és egész Izráel pedig szent táncot járt Isten színe
előtt teljes erővel, énekelve, citera, lant, dob, cintányér és harsona kíséretével. [9]Amikor Kídón
szérűjéhez értek, Uzzá kinyújtotta a kezét, hogy megfogja a ládát, mert megbotlottak az
ökrök. [10]Ezért fellángolt az ÚR haragja Uzzá ellen. Lesújtott rá, mivel kinyújtotta kezét a láda
felé, és meghalt ott, az Isten színe előtt. [11]Dávid pedig megdöbbent attól, hogy az ÚR
összetörte Uzzát. Ezért nevezik azt a helyet Pérec-Uzzának mindmáig. [12]Akkor félni kezdett
Dávid az Istentől, és ezt gondolta: Hogy hozathatnám magamhoz az Isten ládáját? [13]Ezért
Dávid nem magához vitette a ládát, Dávid városába, hanem elvitette a gáti Óbéd-Edóm
házába. [14]Három hónapig volt az Isten ládája Óbéd-Edóm családjánál, az ő házában, és
megáldotta az ÚR Óbéd-Edóm háza népét és mindenét.

Hírám barátsága Dáviddal (Vö. 2Sám 5,11–12)

14 [1]Hírám, Tírusz királya követeket küldött Dávidhoz, azután cédrusfákat, kőműveseket
és ácsmestereket, hogy palotát építsenek neki. [2]Ekkor megértette Dávid, hogy az ÚR
megerősítette a királyságát Izráelben, és hogy naggyá és magasztossá tette uralkodását
népének, Izráelnek a javára.

Dávid feleségei (Vö. 2Sám 5,13–16)

[3]Dávid több nőt is feleségül vett még Jeruzsálemben, és további fiakat és leányokat nemzett.
[4]Ez a nevük azoknak a gyermekeknek, akik Jeruzsálemben születtek neki: Sammúa, Sóbáb,
Nátán és Salamon, [5]Jibhár, Elísúa és Elpelet, [6]Nógah, Nefeg és Jáfía, [7]Elísámá, Beeljádá és
Elífelet.

Dávid legyőzi a filiszteusokat (Vö. 2Sám 5,17–25)

[8]Amikor meghallották a filiszteusok, hogy Dávidot fölkenték egész Izráel királyává,
fölvonultak a filiszteusok mind, hogy megkeressék Dávidot. Meghallotta ezt Dávid, és
kivonult ellenük. [9]A filiszteusok megérkeztek, és ellepték a Refáím-völgyet. [10]Akkor
megkérdezte Dávid az Istent: Fölvonuljak-e a filiszteusok ellen? Kezembe adod-e őket? Az
ÚR ezt felelte neki: Vonulj föl, kezedbe adom őket! [11]Fölvonultak tehát Baal-Perácímba, és
ott megverte őket Dávid. Akkor ezt mondta Dávid: Áttört az Isten általam ellenségeimen,
mint víz a gáton! Ezért nevezték el azt a helyet Baal-Perácímnak. [12]A filiszteusok otthagyták
isteneiket, Dávid pedig azt parancsolta, hogy égessék el azokat.

[13]Később ismét ellepték a filiszteusok a völgyet. [14]Ekkor Dávid újra megkérdezte az Istent,
Isten pedig azt felelte neki: Ne vonulj közvetlenül utánuk, hanem kerüld meg őket, és a
szederfák felől vonulj ellenük. [15]Ha majd lépések neszét hallod a szederfák teteje felől, akkor
szállj csatába, mert előtted megy Isten, hogy megverje a filiszteusok táborát. [16]Dávid úgy tett,
ahogyan megparancsolta neki az Isten, és vágták a filiszteusok seregét Gibeóntól Gézerig.
[17]Dávidnak híre ment minden országban, és az ÚR rettegést keltett iránta valamennyi nép
között.

A szövetségláda mellé rendelt léviták

15 [1]Dávid házakat épített magának városában, helyet jelölt ki az Isten ládájának, és sátort
vont föléje. [2]Akkor mondta ezt Dávid: Nem szabad másnak hordoznia az Isten ládáját,
csak a lévitáknak, mert őket választotta ki az ÚR, hogy állandóan hordozzák és gondozzák az
ÚR ládáját.

[3]Összegyűjtötte azért Dávid Jeruzsálemben egész Izráelt, hogy az ÚR ládáját arra a helyre
vitesse, amelyet kijelölt számára. [4]Összegyűjtötte Dávid Áron fiait és a lévitákat is:

[5]Kehát fiainak a vezetőjét, Úriélt és százhúsz rokonát, [6]Merárí fiainak a vezetőjét, Aszáját
és kétszázhúsz rokonát, [7]Gérsón fiainak a vezetőjét, Jóélt és százharminc rokonát, [8]Elícáfán

fiainak a vezetőjét, Semaját és kétszáz rokonát, [9]Hebrón fiainak a vezetőjét, Elíélt és nyolcvan
rokonát, [10]Uzzíél fiainak a vezetőjét, Ammínádábot és száztizenkét rokonát.
[11]Ezután hívatta Dávid Cádók és Ebjátár papokat, a léviták közül pedig Úríélt, Aszáját,
Jóélt, Semaját, Elíélt és Ammínádábot, [12]és ezt mondta nekik: Ti vagytok a léviták családfői;
szenteljétek meg magatokat testvéreitekkel együtt, és vigyétek föl Izráel Istenének, az ÚRnak
a ládáját arra a helyre, amelyet kijelöltem számára! [13]Mivel az előző alkalommal nem voltatok
jelen, ránk tört Istenünk, az ÚR, mert nem az előírások szerint közeledtünk hozzá.
[14]Megszentelték azért magukat a papok és a léviták, hogy fölvigyék Izráel Istenének, az
ÚRnak a ládáját. [15]És a léviták rudakkal a vállukra vették az Isten ládáját, ahogyan Mózes
parancsolta az ÚR beszéde szerint.

A szövetségláda mellé rendelt énekesek

[16]Dávid megparancsolta a léviták vezetőinek, hogy állítsák föl testvéreiket, az énekeseket
hangszerekkel, lantokkal, citerákkal és cintányérokkal, és zendítsenek hangos öröménekre.
[17]A léviták föl is állították Hémánt, Jóél fiát, és testvérei közül Ászáfot, Berekjá fiát,
továbbá testvéreik, Merári fiai közül Étánt, Kúsájá fiát. [18]Velük együtt másodrangú
beosztásban testvéreiket, Zekarját, Bént, Jaazíélt, Semírámótot, Jehíélt, Unnít, Elíábot,
Benáját, Maaszéját, Mattitját, Elíflét, Miknéját, Óbéd-Edómot és Jeíélt, mint őröket. [19]Az
énekesek: Hémán, Ászáf és Étán a cintányérokat szólaltatták meg. [20]Zekarjá, Azíél,
Semírámót, Jehíél, Unní, Elíáb, Maaszéjá és Benájá a magas hangú lantokat, [21]Mattitjá, Elíflé,
Miknéjá, Óbéd-Edóm, Jeíél és Azazjá a mélyebb hangú citerákat kezelték. [22]Kenanjá volt a
léviták vezetője az éneklésben, ő irányította az éneklést, mivel értett hozzá. [23]Berekjá és
Elkáná őrködtek a ládánál, [24]Sebanjá, Jósáfát, Netanél, Amászaj, Zekarjá, Benájá és Elíézer
papok fújták a harsonákat az Isten ládája előtt, Óbéd-Edóm és Jeíél pedig őrködtek a ládánál.

A ládát Jeruzsálembe viszik (Vö. 2Sám 6,12–19)

[25]Dávid, Izráel vénei és az ezredparancsnokok elmentek, hogy elhozzák örvendezve az ÚR
szövetségládáját Óbéd-Edóm házából.
[26]Mivel Isten megsegítette a lévitákat, akik az ÚR szövetségládáját vitték, hét bikát és hét
kost áldoztak. [27]Dávid lenvászon palástot terített magára, csakúgy, mint a ládát vivő összes
lévita, az énekesek meg Kenanjá, az éneklés vezetője is; Dávid egy gyolcs éfódot is viselt.
[28]Így vitte egész Izráel az ÚR szövetségládáját ujjongva, kürtszó, harsonák, cintányérok,
lantok és citerák hangja mellett.
[29]De Míkal, Saul leánya éppen akkor tekintett ki az ablakon, amikor az ÚR szövetségládája
Dávid városába ért, és látta, ahogy Dávid király ugrándozva járja a szent táncot, ezért szívből
megvetette őt.

16 [1]Az Isten ládáját bevitték, és odatették annak a sátornak a közepére, amelyet Dávid
vont fel. Akkor égőáldozatokat és békeáldozatokat mutattak be az Isten színe előtt.
[2]Miután Dávid bemutatta az égőáldozatokat és a békeáldozatokat, megáldotta a népet az ÚR
nevében. [3]Majd minden izráeli férfinak és nőnek osztott egy-egy darab kenyeret, préselt
datolyát és aszú szőlőt.

Dávid lévitákat rendel a szövetségládához

[4]Dávid szolgálattevő lévitákat rendelt az ÚR ládája mellé szolgálatra, hogy hirdessék,
magasztalják és dicsérjék az URat, Izráel Istenét.
[5]Ászáf volt a vezetőjük, a helyettese Zekarjá, továbbá Jeíél, Semírámót, Jehíél, Mattitjá,
Elíáb, Benájá és Óbéd-Edóm. Jeíél lanton és citerán, Ászáf pedig cintányéron játszott. [6]Benájá
és Jahazíél papok voltak az állandó harsonások az ÚR szövetségládája előtt.

[7]Azon a napon bízta meg először Dávid Ászáfot és annak rokonságát, hogy magasztalják az URat.

Dávid hálaadó éneke (Vö. Zsolt 105,1–15)

[8]Adjatok hálát az ÚRnak,
hívjátok segítségül nevét,
hirdessétek tetteit a népek közt!
[9]Énekeljetek, zengjetek zsoltárt neki,
emlegessétek minden csodáját!
[10]Dicsőítsétek szent nevét,
szívből örüljenek, akik keresik az URat!
[11]Folyamodjatok az ÚRhoz, az ő hatalmához,
keressétek orcáját szüntelen!
[12]Emlékezzetek csodatetteire, amelyeket véghezvitt,
csodáira és döntéseire,
[13]ti, Izráel utódai, kik szolgái vagytok,
Jákóbnak fiai, kiket kiválasztott!

[14]Ő, az ÚR, a mi Istenünk,
az egész földnek szólnak döntései.
[15]Örökké emlékezik szövetségére,
ezer nemzedéken át is az adott szavára,
[16]amit Ábrahámmal kötött,
ahogy Izsáknak megesküdött.
[17]Jákób elé tárta, elrendelte,
Izráelnek örök szövetségül:
[18]Neked adom – mondta –
Kánaán földjét kiosztott örökségül!
[19]Akkor még alig néhányan voltatok,
kevesen éltetek ott, mint jövevények.
[20]Nemzettől nemzetig vándoroltak,
egyik országból a másik néphez.
[21]De senkinek sem engedte elnyomni őket,
sőt királyokat is megintett miattuk:
[22]Ne nyúljatok fölkentjeimhez,
prófétáimat se bántsátok!

(Vö. Zsolt 96)

[23]Énekelj az ÚRnak, te egész föld!
Hirdessétek szabadítását nap mint nap!
[24]Beszéljétek el dicsőségét a nemzeteknek,
csodáit minden népnek!
[25]Mert nagy az ÚR, méltó, hogy dicsérjék,
félelmetesebb minden istennél.
[26]Hiszen a népek istenei csak bálványok,
az ÚR pedig az ég alkotója.

[27]Fenség és méltóság jár előtte,
erő és öröm van lakóhelyén.
[28]Népek törzsei! Magasztaljátok az URat!

Magasztaljátok az ÚR dicsőségét és hatalmát!
[29]Magasztaljátok az ÚR dicső nevét,
ajándékot hozva jöjjetek színe elé!
Boruljatok le az ÚR előtt szent öltözetben!
[30]Reszkess tőle, te egész föld!
Szilárdan áll a világ, nem inog.

[31]Örüljön az ég, örvendjen a föld,
és mondják el a népeknek,
hogy uralkodik az ÚR!
[32]Zúgjon a tenger a benne levőkkel,
vigadjon a mező és minden, ami rajta van!
[33]Ujjongnak majd az erdő fái
az ÚR előtt, amikor eljön,
hogy ítélkezzék a földön.

(Vö. Zsolt 106,1.47–48)

[34]Adjatok hálát az ÚRnak, mert jó,
mert örökké tart szeretete!
[35]Mondjátok: Segíts meg minket, szabadító Istenünk,
ments meg és gyűjts össze a népek közül,
hogy hálát adhassunk szent nevednek,
és dicsőítve magasztalhassunk téged!
[36]Áldott az ÚR, Izráel Istene
öröktől fogva mindörökre!

És az egész nép így felelt: Ámen! Dicséret az ÚRnak!

A szövetségláda állandó őrei

[37]Otthagyta azért Dávid az ÚR szövetségládája előtt Ászáfot és rokonságát, hogy állandóan végezzék a szolgálatot a ládánál a mindennapi rend szerint, [38]továbbá Óbéd-Edómot és hatvannyolc rokonát. Óbéd-Edóm, Jedútún fia és Hószá voltak a kapuőrök. [39]Cádók főpapot és annak rokonait, a papokat az ÚR hajléka előtt hagyta a gibeóni áldozóhalmon, [40]hogy égőáldozatot mutassanak be állandóan az ÚRnak az égőáldozati oltáron: reggel meg este, egészen úgy, ahogyan meg van írva az ÚR törvényében, amelyet Izráelnek parancsolt. [41]Velük volt Hémán, Jedútún és a többi kiválasztott is, akiket név szerint jelöltek ki, hogy így adjanak hálát az ÚRnak: Örökké tart szeretete! [42]Hémánnál és Jedútúnnál voltak a harsonák, a cintányérok és az istenes énekeket kísérő hangszerek. Jedútún fiai a kapunál voltak. [43]Azután hazament az egész nép. Dávid is hazament, hogy megáldja háza népét.

Dávid templomot akar építeni (Vö. 2Sám 7,1–7)

17 [1]Amikor Dávid már a palotájában lakott, ezt mondta Dávid Nátán prófétának: Nézd, én cédruspalotában lakom, az ÚR szövetségládája pedig sátorlapok alatt. [2]Nátán ezt mondta Dávidnak: Tedd meg mindazt, ami szándékodban van, mert veled van az Isten!
[3]De még azon az éjszakán az történt, hogy így szólt Isten igéje Nátánhoz: [4]Menj, mondd meg szolgámnak, Dávidnak, hogy ezt mondta az ÚR: Nem te építesz nekem házat, hogy abban lakjam, [5]hiszen attól fogva, hogy fölhoztam Izráel fiait, nem laktam házban mindmáig, hanem sátorból sátorba, egyik hajlékból a másikba mentem. [6]Amíg együtt vándoroltam egész Izráellel, mondtam-e egy szóval is Izráel bármelyik bírájának, akit népem, Izráel pásztorául rendeltem: Miért nem építettetek nekem egy házat cédrusfából?

Az ÚR ígérete Dávidnak és házának (Vö. 2Sám 7,8–17)

[7]Most azért ezt mondd szolgámnak, Dávidnak: Ezt mondja a Seregek URa: Én hoztalak el a
legelőről, a juhnyáj mellől, hogy fejedelme légy népemnek, Izráelnek. [8]Veled voltam
mindenütt, amerre csak jártál, kiirtottam előled minden ellenségedet. Olyan nevet szereztem
neked, amilyen neve csak a legnagyobbaknak van a földön. [9]Helyet készítettem népemnek,
Izráelnek is, és úgy ültettem el ott, hogy a maga helyén lakhat. Nem kell többé rettegnie, és
nem nyomorgatják többé a gonoszok, mint kezdetben, [10]attól az időtől fogva, hogy bírákat
rendeltem népemnek, Izráelnek, és megaláztam minden ellenségedet. Azt is kijelentettem
neked, hogy az ÚR akarja a te házadat építeni. [11]Ha majd letelik az idődd, és pihenni térsz
őseidhez, fölemelem majd utódodat, az egyik fiadat, és szilárddá teszem az ő királyságát. [12]Ő
épít nekem házat, én pedig megerősítem a trónját örökre.
[13]Atyja leszek, és ő az én fiam lesz. Nem vonom meg tőle szeretetemet, ahogyan
megvontam elődödtől, [14]hanem házam és királyságom szolgálatába állítom örökre, és trónja
örökké szilárd lesz. [15]Nátán pontosan e beszéd és látomás szerint beszélt Dáviddal.

Dávid imádsága (Vö. 2Sám 7,18–29)

[16]Ekkor bement Dávid király az ÚR színe elé, leült, és ezt mondta: Ki vagyok én, URam,
Istenem? És mi az én házam népe, hogy eljuttattál engem idáig? [17]Sőt még ezt is kevesellted,
Istenem, és a távoli jövőre nézve is tettél ígéretet szolgád házának, és megmutattad nekem azt
az embert, akit még nálam is magasabb méltóságra emelsz majd, URam, Istenem! [18]Mit is
mondhatna még Dávid, ha ennyire megtisztelted szolgádat? Hiszen te ismered szolgádat!
[19]URam, a te szolgádért és a te szándékod szerint vitted véghez mindezt a hatalmas dolgot,
hogy megismertesd e hatalmas dolgokat. [20]URam, senki nincs hozzád fogható, sőt nincs is
rajtad kívül isten, egészen úgy, ahogyan magunk is hallottuk. [21]Van-e még egy olyan nemzet a
földön, mint a te néped, Izráel, amelyért elment az Isten, és kiváltotta, hogy az ő népe legyen,
és nevet szerzett magának nagy és félelmetes tettekkel, mint ahogyan te nemzeteket űztél ki
néped elől, amelyet kiváltottál Egyiptomból? [22]Így tetted népedet, Izráelt a magad népévé
örökre, te pedig, URam, az Istenük lettél. [23]Most azért, URam, maradjon meg örökre az az
ígéret, amelyet szolgádnak és háza népének tettél, és tégy úgy, ahogyan ígérted! [24]Akkor
megmarad és nagy lesz a te neved örökké, mert ezt mondják: A Seregek URa Izráel Istene, ő
az Istene Izráelnek! Szolgádnak, Dávidnak a háza pedig szilárd lesz színed előtt. [25]Te, én
Istenem, azt a kijelentést adtad szolgádnak, hogy megépíted házát. Ezért volt bátorsága
szolgádnak, hogy így imádkozzék hozzád. [26]Valóban, URam, te vagy az Isten, és te ígérted
szolgádnak ezt a jót. [27]Áldd meg azért kegyelmesen szolgád házát, hogy örökre színed előtt
legyen! Mert ha te, URam, megáldod, örökre áldott lesz!

Dávid győzelmei (Vö. 2Sám 8)

18 [1]Ezután történt, hogy Dávid megverte a filiszteusokat, leigázta őket, és elvette a
filiszteusoktól Gátot falvaival együtt.
[2]Megverte Móábot is, és a móábiak Dávidnak adófizető szolgái lettek.
[3]Megverte Dávid Hamátnál Hadadezert, Cóbá királyát is, aki az Eufrátesz folyamig akarta
kiterjeszteni hatalmát. [4]Elfogott közülük Dávid ezer harci kocsit, hétezer lovast és húszezer
gyalogost, és megbénította Dávid a harci kocsik lovait, csak száz harci kocsit hagyott meg
belőlük.
[5]Amikor a damaszkuszi arámok eljöttek, hogy megsegítsék Hadadezert, Cóbá királyát,
levágott Dávid huszonkétezer arám embert. [6]Majd helyőrséget helyezett Dávid az arám
Damaszkuszba, és az arámok adófizető szolgái lettek Dávidnak. Így segítette meg az ÚR
Dávidot mindenütt, ahova csak ment. [7]Elvette Dávid az aranypajzsokat is, amelyeket
Hadadezer szolgái hordtak, és Jeruzsálembe vitette azokat. [8]Dávid igen sok rezet hozott el

Tibhatból és Kúnból, Hadadezer városaiból. Abból készíttette Salamon a rézmedencét, az oszlopokat és a rézedényeket.
[9]Amikor meghallotta Tói, Hamát királya, hogy megverte Dávid Hadadezernek, Cóbá királyának egész haderejét, [10]elküldte fiát, Hadórámot Dávid királyhoz mindenféle arany-, ezüst- és réztárggyal, hogy békességgel és áldással köszöntse azért, mert hadat viselt Hadadezerrel, és megverte őt. Hadadezer ugyanis Tóíval is harcban állt. [11]Dávid király ezeket is az ÚRnak szentelte azzal az ezüsttel és arannyal együtt, amelyet más népektől: az edómiaktól, a móábiaktól, az ammóniaktól, a filiszteusoktól és az amálékiaktól hozott el.
[12]Abísaj, Cerújá fia pedig megvert tizennyolcezer edómit a Sós-völgyben. [13]Dávid Edómba is helyőrséget helyezett el, és egész Edóm Dávid szolgája lett. Így segítette meg az ÚR Dávidot mindenütt, ahova csak ment.
[14]Így uralkodott Dávid egész Izráelen, jogot és igazságot szolgáltatva egész népének. [15]A hadsereg parancsnoka Jóáb, Cerújá fia, a főtanácsos pedig Jósáfát, Ahílúd fia volt. [16]Cádók, Ahítúb fia és Abímelek, Ebjátár fia voltak a papok, Savsá pedig a kancellár. [17]Benájá, Jójádá fia a kerétiek és a pelétiek parancsnoka volt. Dávid fiai a legelsők voltak a király mellett.

Dávid harcai az arámokkal (Vö. 2Sám 10)

19 [1]Történt ezek után, hogy meghalt Náhás, az ammóniak királya, és utána a fia lett a király. [2]Dávid így gondolkodott: Szeretettel bánok Hánúnnal, Náhás fiával, mert az ő apja is szeretettel bánt velem. Ezért Dávid követeket küldött, hogy megvigasztalják apja halála miatt. Amikor megérkeztek Dávid udvari emberei az ammóniak országába Hánúnhoz, hogy megvigasztalják, [3]ezt mondták az ammóniak vezérei Hánúnnak: Azt hiszed, apádat akarja megtisztelni Dávid, hogy vigasztalókat küldött hozzád? Inkább azért jöttek ide a szolgák, hogy kifürkésszék, kikémleljék és feldúlják az országot! [4]Elfogatta azért Hánún Dávid embereit, megnyíratta őket, ruhájuk felét fenekükig levágatta, és visszaküldte őket. [5]Ezek elmentek, de amikor jelentették Dávidnak, hogy mi történt az embereivel, eléjük küldött, és mivel igen csúffá tették azokat az embereket, ezt üzente nekik a király: Maradjatok Jerikóban, amíg meg nem nő a szakállatok; azután térjetek vissza!
[6]Amikor látták az ammóniak, hogy meggyűlöltették magukat Dáviddal, elküldtek Hánún és Ammón fiai ezer talentum ezüstöt Arám-Naharajimba, Arám-Maakába és Cóbába, hogy harci kocsikat és lovakat fogadjanak zsoldjukba. [7]Zsoldjukba fogadtak harminckétezer harci kocsit és Maaká királyát is hadinépével együtt. Ezek megérkeztek, és tábort ütöttek Médebá előtt. Az ammóniak is összegyűltek városaikból, és kivonultak a csatába.
[8]Amint ezt meghallotta Dávid, elküldte Jóábot egy egész sereggel, a legvitézebbekkel. [9]Kivonultak az ammóniak is, és csatarendbe álltak a város bejáratánál. A királyok pedig, akik segítségükre jöttek, külön álltak fel a mezőn. [10]Jóáb látta, hogy elöl is, hátul is támadás fenyegeti, ezért kiválogatta egész Izráel színe-javát, és csatarendbe állította őket az arámokkal szemben, [11]a hadinép maradékát pedig testvérének, Abísajnak a vezetésére bízta, és ezek az ammóniakkal szemben álltak csatarendbe. [12]Ezt mondta: Ha az arámok erősebbek lesznek nálam, jöjj segítségemre! Ha pedig az ammóniak lesznek erősebbek nálad, akkor én segítek neked. [13]Légy erős, szedjük össze az erőnket népünkért és Istenünk városaiért! Az ÚR pedig tegye azt, amit jónak lát! [14]Akkor Jóáb rohamra indult hadinépével az arámok ellen, azok pedig megfutamodtak. [15]Amikor az ammóniak látták, hogy az arámok futnak, ők is megfutamodtak Jóáb testvére, Abísaj elől, és bementek a városba. Jóáb pedig Jeruzsálembe ment.
[16]Amikor az arámok látták, hogy vereséget szenvedtek Izráeltől, követeket küldtek, és fölvonultatták a folyamon túli arámokat. Sófak, Hadadezer hadseregparancsnoka állt az élükön. [17]Jelentették ezt Dávidnak, aki összegyűjtötte egész Izráelt, átkelt a Jordánon, megérkezett hozzájuk, és fölsorakozott velük szemben. Csatarendbe állt Dávid az arámokkal szemben, és azok megütköztek vele. [18]De megfutamodtak az arámok Izráel elől, és megölt

Dávid az arámok közül hétezer harci kocsin küzdő embert és negyvenezer gyalogost. Sófakot
a hadseregparancsnokot is megölte. [19]Amikor látták Hadadezer szolgái, hogy vereséget
szenvedtek Izráeltől, békét kötöttek Dáviddal, és szolgáltak neki. Ezután az arámok nem
voltak többé hajlandók segíteni az ammóniakat.

Dávid elfoglalja Ammón fővárosát (Vö. 2Sám 12,26–31)

20 [1]Egy esztendő múlva, abban az időben, amikor a királyok háborúba szoktak vonulni,
mozgósította Jóáb a hadsereget, és elpusztította az ammóniak országát. Megérkezett
Rabbához és körülzárta. Dávid azonban Jeruzsálemben maradt. Jóáb elfoglalta és lerombolta
Rabbát. [2]Dávid levette királyuk fejéről a koronát, amelyről kiderült, hogy egy talentum súlyú
aranyból készült és drágakövekkel van kirakva, és Dávid a saját fejére helyezte azt. A
városból is igen sok zsákmányt vitt el. [3]A benne levő népet pedig kihozatta, és fűrésszel,
vascsákánnyal és baltával dolgoztatta őket. Így járt el Dávid valamennyi ammóni várossal.
Azután visszatért Dávid egész hadinépével együtt Jeruzsálembe.

Dávid három győzelme a filiszteusokon (Vö. 2Sám 21,18–22)

[4]Ezután ütközetre került sor a filiszteusokkal Gézernél. Akkor vágta le a húsái Szibbekaj a
refáiak egyik leszármazottát, Szippajt, és azok behódoltak. [5]Ezután újabb ütközetre került sor
a filiszteusokkal. Ekkor vágta le Elhánán, Jáír fia Lahmít, a gáti Góliát testvérét, akinek a
lándzsanyele olyan vastag volt, mint a szövőszék tartófája.
[6]Gátnál is sor került egy ütközetre. Volt ott egy nagy termetű férfi, akinek hat-hat ujja volt,
összesen huszonnégy. Ő is a refáiak leszármazotta volt. [7]Ez gyalázta Izráelt, de levágta őt
Jónátán, Dávid bátyjának, Sammának a fia. [8]Ezek a gáti refáiak leszármazottai voltak, és
Dávidnak vagy embereinek a keze által estek el.

Dávid megszámláltatja a népet (Vö. 2Sám 24,1–9)

21 [1]A Sátán Izráel ellen támadt: felingerelte Dávidot, hogy vegye számba Izráelt. [2]Dávid
pedig ezt mondta Jóábnak és a hadinép parancsnokainak: Menjetek, számláljátok meg
Izráelt Beérsebától Dánig, és terjesszétek elém, hadd tudjam meg a számukat! [3]Jóáb azonban
ezt felelte: Szaporítsa meg az ÚR a népét százannyira, mint amennyi most! De uram,
királyom, hiszen mindnyájan az én uram szolgái ők. Miért firtatja hát ezt az én uram? Miért
bűnhődjék ezért Izráel?! [4]A király szava azonban erősebb volt Jóábénál. Elindult tehát Jóáb,
bejárta egész Izráelt, és visszatért Jeruzsálembe. [5]Jóáb jelentette Dávidnak a népszámlálás
eredményét: egész Izráelben egymillió-egyszázezer kardforgató ember volt, Júdában pedig
négyszázhetvenezer kardforgató ember. [6]Lévit és Benjámint azonban nem vette számba
közöttük, mert utálatosnak tartotta Jóáb a király parancsát.

Az ÚR üzenete Dávidhoz (Vö. 2Sám 24,10–14)

[7]De Isten rossznak látta ezt, és megverte Izráelt. [8]Akkor ezt mondta Dávid az Istennek:
Nagyot vétettem azzal, hogy ezt tettem! Most azért bocsásd meg szolgád bűnét, mert igen
esztelenül cselekedtem!
[9]Ekkor így szólt az ÚR Gádhoz, Dávid látnokához: [10]Eredj, és mondd meg Dávidnak: Ezt
mondja az ÚR: Három lehetőséget adok neked; válassz ki közülük egyet, és én azt teszem
veled. [11]Bement tehát Gád Dávidhoz, és ezt mondta neki: Így szól az ÚR: Válassz! [12]Három
esztendeig tartó éhínség legyen? Vagy dúljanak három hónapig támadóid, és érjen utol
ellenséged fegyvere? Vagy legyen három napon át az ÚR fegyvere, a dögvész az országban,
és pusztítson az ÚR angyala Izráel egész területén? Most azért döntsd el, milyen választ
vigyek annak, aki engem küldött!

[13]Dávid ezt felelte Gádnak: Igen nehéz helyzetben vagyok. Inkább essem az ÚR kezébe,
mert igen nagy az ő irgalma. Csak ember kezébe ne essem!

Az ÚR dögvészt bocsát Izráelre

[14]Az ÚR tehát dögvészt bocsátott Izráelre, és elhullott Izráelben hetvenezer ember. [15]Az Isten
angyalt küldött Jeruzsálem ellen is, hogy pusztítsa azt. De alighogy belekezdett az a
pusztításba, odanézett az ÚR, bánkódni kezdett a veszedelem miatt, és ezt parancsolta a
pusztító angyalnak: Elég! Most már hagyd abba! Az ÚR angyala akkor éppen a jebúszi Ornán
szérűje mellett állt.
[16]Dávid fölemelte a tekintetét, és meglátta az ÚR angyalát, amint ott áll az ég és a föld
között, kezében kivont karddal, amelyet Jeruzsálem ellen nyújtott ki. Ekkor Dávid és a vének
zsákruhába burkolózva arcra borultak. [17]Dávid pedig ezt mondta Istennek: Hiszen én
mondtam, hogy számlálják meg a népet! Én magam vagyok az, aki vétkeztem és nagy
gonoszságot követtem el. De az én nyájam nem követett el semmit! URam, Istenem, sújtson le
kezed inkább énrám és az én rokonságomra, de a népedet ne bántsd!

Dávid oltárt épít Ornán szérűjén (Vö. 2Sám 24,18–25)

[18]Ekkor az ÚR angyala azt üzente Gáddal Dávidnak, hogy menjen és állítson oltárt az ÚRnak a
jebúszi Ornán szérűjén. [19]Elment tehát Dávid, Gád szavai szerint, amelyet az ÚR nevében
mondott. [20]Amikor Ornán arra fordult, meglátta az angyalt; négy fia, akik vele voltak, erre
elrejtőzött. Ornán éppen búzát csépelt. [21]Dávid ekkor odament Ornánhoz. Amikor Ornán
föltekintett, és meglátta Dávidot, kiment a szérűről, és arccal a földre borult Dávid előtt.
[22]Dávid így szólt Ornánhoz: Add nekem ezt a szérűt, hadd építsek itt oltárt az ÚRnak! Teljes
áron add nekem, hogy megszűnjék a népet ért csapás. [23]Ornán így felelt Dávidnak: Fogadd el,
azután tegyen az én uram, királyom, ahogyan jónak látja! Nézd, odaadom a marhákat
égőáldozatnak, a cséplőeszközöket tűzifának, a búzát pedig ételáldozatnak. Mindent odaadok!
[24]De Dávid király ezt felelte Ornánnak: Így nem! Csak teljes áron fogadom el tőled, mert nem
akarom az ÚRnak adni a tiedet, és nem akarok ingyen kapott égőáldozatot bemutatni. [25]Adott
tehát Dávid Ornánnak azért a helyért hatszáz sekel súlyú aranyat. [26]Azután oltárt épített ott
Dávid az ÚRnak, égőáldozatot és békeáldozatot mutatott be, és az ÚRhoz kiáltott, ő pedig
feleletül tüzet adott az égből az égőáldozati oltárra.
[27]Az ÚR pedig szólt az angyalnak, és az visszatette kardját a hüvelyébe. [28]Abban az időben
Dávid, látva, hogy az ÚR a jebúszi Ornán szérűjén válaszolt neki, ott mutatta be az
áldozatokat. [29]Az ÚR hajléka ugyanis, amelyet Mózes készített a pusztában, valamint az
égőáldozati oltár abban az időben a gibeóni áldozóhalmon volt. [30]Dávid azonban nem mert
többé az elé járulni, hogy ott keresse fel az Istent, úgy megrettent az ÚR angyalának a
22 kardjától, [1]hanem ezt mondta Dávid: Itt lesz Istennek, az ÚRnak a háza, és itt lesz
Izráel égőáldozati oltára!

Dávid előkészíti a templom építését

[2]Dávid ekkor megparancsolta, hogy gyűjtsék össze a jövevényeket Izráel területén, és
kőfejtésre rendelte őket, hogy kőtömböket fejtsenek Isten házának az építéséhez. [3]Bőven
szerzett Dávid vasat a kapuszárnyakhoz való szegeknek és sarokvasaknak, meg rezet is
mérhetetlenül sokat, [4]továbbá tömérdek cédrusfát, mert a szidóniak és a tírusziak bőségesen
szállítottak Dávidnak cédrusfát. [5]Dávid ugyanis ezt gondolta: Az én fiam, Salamon még
tapasztalatlan ifjú, az ÚRnak pedig olyan házat kell építeni, hogy hírneve és ékessége mindent
fölülmúljon az egész földön. Ezért én mindent megszerzek neki. Meg is szerzett Dávid
mindent bőven még halála előtt. [6]És hívatta a fiát, Salamont, és megparancsolta neki, hogy
építsen házat az ÚRnak, Izráel Istenének.

[7]Ezt mondta Dávid Salamonnak: Fiam, én magam szándékoztam házat építeni Istenem, az
ÚR nevének tiszteletére. [8]De az ÚR igéje így szólt hozzám: Sok vért ontottál, nagy háborúkat
viseltél. Nem építhetsz házat az én nevem tiszteletére, mert sok vért ontottál ki színem előtt a
földre. [9]De fiad fog születni, ő a nyugalom embere lesz, mert mindenfelől nyugalmat adok
neki ellenségeitől. Salamon lesz a neve, mert békességet és nyugalmat adok Izráelnek az ő
idejében. [10]Ő épít majd házat nevem tiszteletére. Ő az én fiam lesz, és én atyja leszek, és
örökre megszilárdítom királyi trónját Izráelben. [11]Most hát, fiam, az ÚR legyen veled, hogy
sikeresen fölépíthesd Istenednek, az ÚRnak a házát, ahogyan kijelentette rólad. [12]Adjon neked
az ÚR értelmet és bölcsességet, amikor Izráel fölé rendel, hogy megtartsd Istenednek, az
ÚRnak a törvényét! [13]Akkor jársz sikerrel, ha megtartod és végrehajtod azokat a
rendelkezéseket és törvényeket, amelyeket az ÚR Mózes által parancsolt Izráelnek. Légy erős
és bátor, ne félj, és ne rettegj! [14]Látod, én nagy fáradsággal szereztem az ÚR házához százezer
talentum aranyat, egymillió talentum ezüstöt; a rezet és vasat már meg sem lehet mérni, olyan
sok van. Épületfát és követ is szereztem; te gyarapítsd ezeket! [15]Bőven van munkásod:
kőfejtő, kőfaragó és ács, meg számos, egyéb munkához értő mester. [16]Az aranynak, ezüstnek,
réznek és vasnak se szeri, se száma. Láss munkához, az ÚR legyen veled!
[17]Izráel összes főemberének pedig megparancsolta Dávid, hogy segítsenek a fiának,
Salamonnak: [18]Bizony, veletek volt Istenetek, az ÚR, és nyugalmat adott nektek mindenfelől!
Mert kezembe adta az ország lakóit, és meghódolt az ország az ÚR előtt és az ő népe előtt.
[19]Most azért keressétek szívvel-lélekkel Isteneteket, az URat! Lássatok hozzá, és építsétek föl
Istennek, az ÚRnak a szentélyét, hogy bevihessétek az ÚR szövetségládáját és az Isten
szentélyének az edényeit abba a templomba, amely az ÚR nevének tiszteletére épül.

Dávid lévitákra vonatkozó rendelkezései

23 [1]Amikor Dávid megöregedett és betelt az élettel, a fiát, Salamont tette meg Izráel
királyává. [2]Összegyűjtötte tehát Izráel összes főemberét, meg a papokat és a lévitákat.
[3]Számba vették a lévitákat a harmincévesektől fölfelé, és a férfiak száma harmincnyolcezer fő
volt. [4]Ezek közül huszonnégyezren intézzék az ÚR házának a teendőit, az elöljárók és bírák
hatezren legyenek, [5]a kapuőrök négyezren, négyezren pedig dicsérjék az URat azokon a
hangszereken, amelyeket én készíttettem az ÚR dicséretére.
[6]Azután Dávid csoportokba osztotta őket Lévi fiai, Gérsón, Kehát és Merárí szerint.
[7]Gérsóniak voltak Ladán és Simí. [8]Ladán fiai hárman voltak: az első Jehíél, továbbá Zétám
és Jóél. [9]Simí fiai hárman voltak: Selómít, Hazíél és Hárán. Ezek voltak Ladán családfői.
[10]Simí fiai voltak: Jahat, Zízá, Jeús és Beríá, ezek négyen voltak Simí fiai. [11]Jahat volt az első
és Zízá a második. Mivel Jeúsnak és Beríának nem sok fia volt, egy családnak, egy
csoportnak számítottak.
[12]Kehát fiai négyen voltak: Amrám, Jichár, Hebrón és Uzzíél. [13]Amrám fia volt Áron és
Mózes. De Áront különválasztották, hogy fölszenteljék a szentek szentjének szolgálatára, őt
és fiait örökre, hogy illataldozatot mutassanak be az ÚR színe előtt, hogy őt szolgálják, és az ő
nevében mondjanak áldást mindenkor.
[14]Mózesnek, Isten emberének a fiait szintén Lévi törzséhez számították. [15]Mózes fia volt
Gérsóm és Elíézer. [16]Gérsóm fiai között Sebúél volt az első. [17]Elíézer első fia Rehabjá volt.
Elíézernek nem lett több fia, de Rehabjá fiai igen megsokasodtak. [18]Jichár fiai között Selómít
volt az első. [19]Hebrón fiai között Jerijjá volt az első, Amarjá a második, Jahazíél a harmadik
és Jekamám a negyedik. [20]Uzzíél fiai között Míká volt az első és Jissijjá a második.
[21]Merárí fia volt Mahlí és Músí. Mahlí fia volt Eleázár és Kís. [22]Eleázár úgy halt meg,
hogy nem voltak fiai, hanem leányai, akiket saját rokonaik, Kís fiai vettek el. [23]Músí fiai
hárman voltak: Mahlí, Éder és Jerémót.
[24]Ezek voltak Lévi fiai családjaik és családfőik szerint, ahogyan számba vették őket, külön-
külön névjegyzékbe véve. Ők végezték az ÚR háza szolgálatának a munkáját, húszévestől

fölfelé. [25]Mert Dávid ezt mondta: Nyugalmat adott népének az ÚR, Izráel Istene, és örökre
Jeruzsálemben lakik. [26]Ezért a lévitáknak nem kell többé hordozniuk sem a hajlékot, sem a
szolgálatukhoz szükséges egyéb fölszerelést. [27]Mert Dávid utolsó rendelkezése szerint
állították össze Lévi fiainak a jegyzékét húszévestől fölfelé. [28]Álljanak Áron fiainak a
rendelkezésére az ÚR házának szolgálatában az udvaroknál, a kamráknál és minden szent
dolog tisztán tartásánál, és az Isten háza körüli szolgálat teljesítésében, [29]a sorba rakott
kenyereknél, az ételáldozathoz való finomlisztnél, a kovásztalan lepényeknél, a sütőlapoknál,
a tésztagyúrásnál és minden űr- és hosszmértéknél. [30]Álljanak ott minden reggel, hogy hálát
és dicséretet mondjanak az ÚRnak, ugyanígy esténként is, [31]és ha égőáldozatot mutatnak be az
ÚRnak szombatonként, újholdkor és az ünnepeken, megszabott számban álljanak állandóan az
ÚR előtt. [32]Végezzék a kijelentés sátra körüli tennivalókat, a szentély körüli tennivalókat, meg
testvéreik, Áron fiai mellett a tennivalókat, amikor az ÚR házában szolgálnak.

Áron fiainak a beosztása (Vö. 4Móz 3,2–5)

24 [1]Áron fiainak a beosztása: Áron fiai Nádáb és Abíhú, Eleázár és Ítámár voltak. [2]Nádáb
és Abíhú még apjuk előtt meghalt. Fiaik nem voltak, ezért Eleázár és Ítámár végezte a
papi szolgálatot. [3]Ezeket osztotta be Dávid az Eleázár fiai közül való Cádókkal, valamint az
Ítámár fiai közül való Ahímelekkel együtt a megbízatásuknak megfelelő szolgálatra. [4]Mivel
Eleázár fiai között több férfi volt, mint Ítámár fiai között, ezért Eleázár fiai közül tizenhat
családfőt osztottak be, Ítámár fiai közül pedig nyolc családfőt. [5]Sorsolással osztották be őket,
ezeket is, meg azokat is. Így lettek Eleázár és Ítámár fiai szent és Istentől kijelölt vezető
emberek.

[6]Semajá, Netanél fia, a léviták közül való kancellár írta fel őket a király és a vezérek,
Cádók főpap és Ahímelek, Ebjátár fia, továbbá a papok és a léviták családfői jelenlétében.
Egy családot húztak ki Eleázárnak, majd még egyet, azután Ítámárnak is húztak egyet.

[7]Az első sorshúzás Jójáríbra esett, a második Jedajára, [8]a harmadik Hárimra, a negyedik
Szeórímra, [9]az ötödik Malkijjára, a hatodik Mijjámínra, [10]a hetedik Hakkócra, a nyolcadik
Abijjára, [11]a kilencedik Jésúára, a tizedik Sekanjára, [12]a tizenegyedik Eljásíbra, a tizenkettedik
Jákímra, [13]a tizenharmadik Huppára, a tizennegyedik Jesebábra, [14]a tizenötödik Bilgára, a
tizenhatodik Immérre, [15]a tizenhetedik Hézírre, a tizennyolcadik Happiccécre, [16]a
tizenkilencedik Petahjára, a huszadik Jehezkélre, [17]a huszonegyedik Jákínra, a huszonkettedik
Gámúlra, [18]a huszonharmadik Delájára, a huszonnegyedik pedig Maazjára.

[19]Ezek kaptak megbízást arra a szolgálatra, hogy bejárjanak az ÚR házába aszerint a
rendtartás szerint, amelyet atyjuktól, Árontól kaptak, ahogyan Izráel Istene, az ÚR
megparancsolta neki.

A léviták beosztása

[20]Lévi többi fiai voltak: Amrám fia volt Súbáél, Súbáél fia volt Jehdejá. [21]Rehabjától
származott Jissijjá, Rehabjá első fia. [22]Jichártól származott Selómót, Selómót fia volt Jahat.
[23]Hebrón fiai voltak: az első Jerijjá, a második Amarjá, a harmadik Jahazíél és a negyedik
Jekamám. [24]Uzzíél fia volt Míká, Míká fia Sámír. [25]Míká testvére Jissijjá volt, Jissijjá fia
pedig Zekarjá. [26]Merárí fia volt Mahlí és Músí. Jaazijjá fia Benó volt. [27]Merárí fiai voltak:
Jaazijjától, fiától származott Sóham, Zakkúr és Ibrí. [28]Mahlítól származott Eleázár. Neki nem
voltak fiai. [29]Kístől származott Jerahmeél, Kís fia. [30]Músí fiai voltak: Mahlí, Éder és Jerímót.
Ezek a léviták, családjaik szerint. [31]Ezekre is ugyanúgy sorsot vetettek, mint testvéreikre,
Áron fiaira, Dávid király, Cádók és Ahímelek, továbbá a papok és a léviták családfői
jelenlétében; a családfőkre ugyanúgy, mint legkisebb testvérükre.

A templomi énekesek beosztása

25 [1]Dávid és a hadseregparancsnokok a szolgálatra különválasztották Ászáf, Hémán és
Jedútún fiai közül azokat, akik prófétai ihlettel játszottak citerán, lanton és
cintányéron. Ez volt azoknak a férfiaknak a jegyzéke, akik ezt az istentiszteleti szolgálatot
végezték: [2]Ászáf fiai közül Zakkúr, Jószéf, Netanjá és Aszarélá, Ászáf fiai. Őket a prófétai
ihlettel játszó Ászáf irányította, aki a király felügyelete alá tartozott. [3]A jedútúniak közül
Jedútún hat fia: Gedaljá, Cerí, Jesajá, Simí, Hasabjá és Mattitjá, akik apjuknak, Jedútúnnak az
irányítása mellett prófétai ihlettel játszottak a citerán, hálát adva az ÚRnak, és dicsérve őt.
[4]A hémániak közül Hémán fiai: Bukkijjá, Mattanjá, Uzzíél, Sebúél, Jerímót, Hananjá,
Hanání, Elíátá, Giddaltí, Rómamtí-Ezer, Josbekásá, Mallótí, Hótír és Mahazíót. [5]Ezek mind
Hémán fiai voltak, aki a király látnoka volt, hogy Isten ígéretéhez híven még nagyobbá tegye
a hatalmát. Az Isten tizennégy fiút és három leányt adott Hémánnak.
[6]Ezek mindnyájan apjuk, Ászáf, Jedútún és Hémán irányításával énekeltek az ÚR házában,
cintányérok, lantok és citerák kíséretében végezve az istentiszteletet az Isten házában, a király
irányítása szerint. [7]Kétszáznyolcvannyolc volt a száma rokonaikkal együtt azoknak, akiket
megtanítottak az ÚR énekeire; ezek mindnyájan képzettek voltak.
[8]Sorsvetéssel osztották ki a tennivalókat a fiatalokra és az öregekre, a képzettekre és a még
gyakorlatlanokra egyaránt. [9]A sorsolás először az ászáfi Jószéfre esett, másodszor Gedaljára,
aki testvéreivel és fiaival együtt tizenkettedmagával volt. [10]Harmadszor Zakkúrra, aki fiaival
és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt. [11]Negyedszer Jicríre, aki fiaival és testvéreivel
együtt tizenkettedmagával volt. [12]Ötödször Netanjára, aki fiaival és testvéreivel együtt
tizenkettedmagával volt. [13]Hatodszor Bukkijjára, aki fiaival és testvéreivel együtt
tizenkettedmagával volt. [14]Hetedszer Jeszarélára, aki fiaival és testvéreivel együtt
tizenkettedmagával volt. [15]Nyolcadszor Jesajára, aki fiaival és testvéreivel együtt
tizenkettedmagával volt. [16]Kilencedszer Mattanjára, aki fiaival és testvéreivel együtt
tizenkettedmagával volt. [17]Tizedszer Simíre, aki fiaival és testvéreivel együtt
tizenkettedmagával volt. [18]Tizenegyedszer Azarélra, aki fiaival és testvéreivel együtt
tizenkettedmagával volt. [19]Tizenkettedszer Hasabjára, aki fiaival és testvéreivel együtt
tizenkettedmagával volt. [20]Tizenharmadszor Súbáélra, aki fiaival és testvéreivel együtt
tizenkettedmagával volt. [21]Tizennegyedszer Mattitjára, aki fiaival és testvéreivel együtt
tizenkettedmagával volt. [22]Tizenötödször Jerémótra, aki fiaival és testvéreivel együtt
tizenkettedmagával volt. [23]Tizenhatodszor Hananjára, aki fiaival és testvéreivel együtt
tizenkettedmagával volt. [24]Tizenhetedszer Josbekására, aki fiaival és testvéreivel együtt
tizenkettedmagával volt. [25]Tizennyolcadszor Hanániра, aki fiaival és testvéreivel együtt
tizenkettedmagával volt. [26]Tizenkilencedszer Mallótíra, aki fiaival és testvéreivel együtt
tizenkettedmagával volt. [27]Huszadszor Elijjátára, aki fiaival és testvéreivel együtt
tizenkettedmagával volt. [28]Huszonegyedszer Hótírra, aki fiaival és testvéreivel együtt
tizenkettedmagával volt. [29]Huszonkettedszer Giddaltíra, aki fiaival és testvéreivel együtt
tizenkettedmagával volt. [30]Huszonharmadszor Mahazíótra, aki fiaival és testvéreivel együtt
tizenkettedmagával volt. [31]Huszonnegyedszer Rómamtí-Ezerre, aki fiaival és testvéreivel
együtt tizenkettedmagával volt.

A kapuőrök beosztása

26 [1]A kapuőrök beosztása: a kórahiak közül Meselemjá, Kóré fia, aki Ászáf fiai közül
való volt. [2]Meselemjá fiai közül Zekarjá volt az elsőszülött, Jedíaél a második,
Zebadjá a harmadik, Jatníél a negyedik, [3]Élám az ötödik, Jóhánán a hatodik, Eljehóénaj a
hetedik. [4]Óbéd-Edóm fiai közül Semajá volt az elsőszülött, Józábád a második, Jóáh a
harmadik, Szákár a negyedik, Netanél az ötödik, [5]Ammíél a hatodik, Jisszákár a hetedik,
Peulletaj a nyolcadik; mert Isten megáldotta őt.

[6]Fiának, Semajának is születtek fiai, akik családjukban elöljárók lettek, mivel vitéz férfiak voltak. [7]Semajá fiai voltak: Otní, Refáél, Óbéd és Elzábád, akinek a testvérei, Elíhú és Szemakjá is bátor harcosok voltak. [8]Ezek mindnyájan Óbéd-Edóm fiai. Ők maguk is, fiaik és testvéreik is bátor emberek voltak, alkalmasak a szolgálatra. Hatvanketten származtak Óbéd-Edómtól. [9]Meselemjá fiai és testvérei is bátor harcosok voltak, mind a tizennyolcan.

[10]Merárí fiai közül Hószának is voltak fiai. Simrí volt az első; bár nem ő volt az elsőszülött, apja őt tette meg elsőnek. [11]Hilkijjá volt a második, Tebaljá a harmadik, Zekarjá a negyedik. Hószá fiai és testvérei összesen tizenhárman voltak.

[12]Ezeket a kapuőröket osztották be őrségbe, rokonságukkal együtt, a férfiak száma szerint, hogy az ÚR háza szolgálatára álljanak. [13]Majd sorsvetéssel kijelöltek egy-egy kaput a családoknak, a kisebbeknek és a nagyobbaknak egyaránt.

[14]A keleti kaput Selemjának sorsolták ki. Fiának, Zekarjának, aki bölcs tanácsadó volt, szintén sorsot vetettek, neki jutott sorsolással az északi kapu.

[15]Óbéd-Edómnak jutott a déli kapu, fiainak pedig a raktár. [16]Suppímnak és Hószának jutott a nyugati kapu, a Salleket-kapuval együtt a fölfelé vezető úton. Őrhelyeik, egyik a másik után, ezek voltak: [17]keleten hat lévita volt, északon naponként négy, délen is naponként négy, a raktárnál pedig kettő-kettő; [18]nyugaton, a csarnoknál négy volt az út mellett, kettő pedig a csarnok mellett. [19]Ez volt a Kórah fiai és Merárí fiai közül való kapuőrök beosztása.

A templom kincstárának őrei

[20]A léviták közül Ahijjá volt az Isten háza kincstárának és a szent ajándékok kincstárának a felügyelője. [21]Ladán fiai, a gérsóni Ladán fiai, a gérsóni Ladán családfői ezek voltak: Jehíélí, [22]meg Jehíélí fiai, Zétám és testvére, Jóél, az ÚR háza kincstárának a felügyelői. [23]Az amrámiak, a jicháriak, a hebróniak és az uzzíéliek közül [24]Sebúél, Gérsómnak, Mózes fiának a leszármazotta volt a kincsek felügyelőinek az elöljárója. [25]Az ő rokonai voltak Elíézer ágán: fia, Rehabjá, ennek a fia Jesajá, ennek a fia Jórám, ennek a fia Zikrí és ennek a fia Selómít. [26]Ez a Selómít volt testvéreivel együtt a felügyelője mindazoknak a szent kincseknek, amelyeket Dávid király, a családfők, az ezredesek, a századosok és a hadseregparancsnokok az ÚRnak szenteltek. [27]A hadizsákmányt szentelték oda az ÚR házának a fenntartására. [28]Mindaz, amit odaszentelt Sámuel, a látó, Saul, Kís fia, Abnér, Nér fia és Jóáb, Cerújá fia, minden, amit csak odaszenteltek, Selómítra és testvéreire volt bízva.

Az elöljárók és bírák

[29]A jicháriak közül Kenanjára és fiaira bízták Izráel közügyeit: ők lettek az elöljárók és a bírák. [30]A hebróniak közül Hasabjára és rokonságára, ezerhétszáz bátor harcosra bízták Izráel igazgatását a Jordántól nyugat felé az URat illető minden dologban és a király szolgálatában.

[31]A hebróniak közül Jerijjá volt az első, a hebróni családok származási jegyzéke szerint. Amikor Dávid uralkodásának a negyvenedik évében felkeresték őket, és találtak köztük kiváló vitézeket Jazér-Gileádban, [32]Jerijját és rokonságát, kétezerhétszáz családfőt, e bátor harcosokat bízta meg Dávid király a rúbeniek, a gádiak és a manassébeliek fél törzsének a felügyeletével az Istent és a királyt illető minden dologban.

A tizenkét hadseregparancsnok (Vö. 2Sám 23,8–39)

27 [1]Izráel fiai, akik családfők, ezredesek, századosok és elöljárók vezetésével a király szolgálatára álltak a csapattestek minden teendőjében, amelyek hónapról hónapra, az év minden hónapjában felváltva álltak szolgálatba, mindegyik csapattestben szám szerint huszonnégyezren voltak.

[2]Az első hónapban szolgáló, első csapattest élén Josobám, Jabdíél fia állt. Csapattestéhez huszonnégyezer ember tartozott. [3]Ő Pérec leszármazotta volt; ő az első hónapban szolgáló csapatok parancsnokainak a feje. [4]A második hónapban szolgáló csapattest élén az ahóhi

Dódaj állt. Egyik csapatának a vezére Miklót volt. Csapattestéhez huszonnégyezer ember
tartozott. [5]A harmadik hónapban szolgáló, harmadik csapat vezére Benájá volt, Jójádá főpap
fia. Csapattestéhez huszonnégyezer ember tartozott. [6]Ez a Benájá a harminc hős közé
tartozott, ő volt a harmincak parancsnoka. Csapattestéhez tartozott fia, Ammízábád is. [7]A
negyedik hónapban szolgáló, negyedik csapattest vezére Aszáél, Jóáb testvére volt, helyettese
pedig a fia, Zebadjá. Csapattestéhez huszonnégyezer ember tartozott. [8]Az ötödik hónapban
szolgáló, ötödik csapattest vezére a jizráhi Samhút volt. Csapattestéhez huszonnégyezer
ember tartozott. [9]A hatodik hónapban szolgáló, hatodik csapattest vezére a tekóai Írá, Ikkés
fia volt. Csapattestéhez huszonnégyezer ember tartozott. [10]A hetedik hónapban szolgáló,
hetedik csapattest vezére a pelóni Helec volt, Efraim fiai közül. Csapattestéhez
huszonnégyezer ember tartozott. [11]A nyolcadik hónapban szolgáló, nyolcadik csapattest
vezére a húsái Szibbekaj volt, a zerahiak közül. Csapattestéhez huszonnégyezer ember
tartozott. [12]A kilencedik hónapban szolgáló, kilencedik csapattest vezére az anátóti Abíezer
volt, a benjáminiak közül. Csapattestéhez huszonnégyezer ember tartozott. [13]A tizedik
hónapban szolgáló, tizedik csapattest vezére a netófái Mahraj volt, a zerahiak közül.
Csapattestéhez huszonnégyezer ember tartozott. [14]A tizenegyedik hónapban szolgáló,
tizenegyedik csapattest vezére a pirátóni Benájá volt, Efraim fiai közül. Csapattestéhez
huszonnégyezer ember tartozott. [15]A tizenkettedik hónapban szolgáló, tizenkettedik csapattest
vezére a netófái Heldaj volt, aki Otníéltól származott. Csapattestéhez huszonnégyezer ember
tartozott.

Izráel törzseinek a vezetői

[16]Izráel törzsei élén a következők álltak: a rúbeniek fejedelme Elíézer volt, Zikrí fia; a
simeoniaké Sefatjá, Maaká fia; [17]a lévitáké Hasabjá, Kemúél fia, az áronitáké Cádók, [18]Júdáé
Elíhú, Dávid testvérei közül; Issakáré Omrí, Míkáél fia; [19]Zebuloné Jismajá, Óbadjá fia;
Naftálié Jerímót, Azríél fia; [20]Efraim fiaié Hóséa, Azazjá fia; Manassé törzse egyik feléé Jóél,
Pedájá fia; [21]Manassé törzse gileádi feléé Jiddó, Zekarjá fia; Benjáminé Jaaszíél, Abnér fia;
[22]Dáné Azarél, Jeróhám fia. Ezek voltak Izráel törzseinek a vezérei.
[23]Nem vette számba Dávid a húszéveseket és az azon aluliakat, mert az ÚR megígérte,
hogy úgy megsokasítja Izráelt, hogy annyian lesznek, mint égen a csillag. [24]Jóáb, Cerújá fia
elkezdte ugyan a számlálást, de nem fejezte be, mivel emiatt gyúlt haragra Isten Izráel ellen.
Ezért nem került be ezeknek a száma Dávid király történetének a számadatai közé.

Dávid vagyonának a gondozói

[25]A királyi kincstár gondnoka Azmávet volt, Adíél fia. A mezők, városok, falvak és őrtornyok
raktárainak a gondnoka Jónátán, Uzzijjá fia volt. [26]A mezei munkások és földművelők
felügyelője Ezrí, Kelúb fia volt. [27]A szőlők felügyelője a rámái Simí, a szőlők borkészleteinek
a felügyelője a sefemi Zabdí volt. [28]A Sefélá-alföld olajfa- és fügefakertjeinek a felügyelője a
gádéri Baalhánán volt, az olajraktárak felügyelője Jóás. [29]A Sárónon legelő marhák
felügyelője a sáróni Sitraj volt, a völgyekben legelő marhák felügyelője pedig Sáfát, Adlaj fia.
[30]A tevék felügyelője a jismáéli Óbíl, a szamarak felügyelője a mérónóti Jehdejá, [31]a
juhnyájak felügyelője pedig a hagri Jázíz volt. Mindezek Dávid király vagyonának a
felügyelői voltak.

Dávid tanácsadói

[32]Jónátán, Dávid nagybátyja tanácsadó volt, értelmes és írástudó ember, Jehíél, Hakmóní fia
pedig a király fiainak a nevelője volt. [33]Ahítófel a király tanácsadója volt, az arki Húsaj pedig
a király barátja. [34]Ahítófel helyettese Jójádá, Benájá fia és Ebjátár volt, a királyi hadsereg
parancsnoka pedig Jóáb.

Dávid beszéde a néphez és Salamonhoz

28 [1]Dávid összegyűjtötte Jeruzsálembe Izráel összes főemberét, a törzsek vezetőit, a
király szolgálatára álló csapatok parancsnokait, az ezredeseket, a századosokat, a
király és fiai minden vagyonának és jószágának a kormányzóit, az udvarnokokkal, a
testőrökkel és az összes kiváló vitézzel együtt.
[2]Ekkor fölállt Dávid király, és így szólt: Hallgassatok meg, testvéreim és népem! Én
magam szerettem volna házat építeni az ÚR szövetségládájának, Istenünk lába zsámolyának
az elhelyezésére. Elő is készítettem az építést. [3]De Isten így szólt hozzám: Nem építhetsz
házat az én nevem tiszteletére, mert háborúskodó ember voltál, és sok vért ontottál. [4]Mégis
engem választott ki Izráel Istene, az ÚR atyám egész háza népéből, hogy Izráel királya legyek
mindvégig. Mert Júdát választotta ki a fejedelemségre, Júda házából pedig az én atyám háza
népét, apámnak a fiai között pedig bennem telt öröme, hogy egész Izráel királyává tegyen.
[5]Valamennyi fiam közül – pedig az ÚR sok fiút adott nekem – Salamon fiamat választotta ki,
hogy ő üljön az ÚR királyságának a trónjára Izráelben. [6]És ezt mondta nekem: Fiad, Salamon
építi majd föl házamat és udvaraimat, mert kiválasztottam őt, hogy fiam legyen, én pedig
atyja leszek. [7]Örökre megszilárdítom királyságát, ha állhatatosan teljesíti parancsolataimat és
törvényeimet, ahogyan eddig tette. [8]Most azért egész Izráelnek, az ÚR gyülekezetének a
szeme láttára és Istenünk füle hallatára mondom: Tartsátok meg és kutassátok Isteneteknek,
az ÚRnak minden parancsolatát, hogy a ti birtokotokban maradjon ez a jó föld, és örökségül
hagyhassátok utódaitokra örökre!
[9]Te pedig, fiam, Salamon, ismerd meg atyád Istenét, és szolgálj neki teljes szívvel és
készséges lélekkel, mert megvizsgál az ÚR minden szívet, és megismer minden szándékot és
indulatot. Ha keresed, megtalálhatod. De ha elhagyod őt, akkor félreállít téged végleg. [10]Lásd
meg azért, hogy téged választott ki az ÚR, hogy házat építs szentélyül. Légy hát erős, és
készítsd el!
[11]Akkor átadta Dávid a fiának, Salamonnak a csarnoknak és épületeinek, a kincstárnak, a
felső szobáknak, a belső szobáknak és az engesztelés helyének a tervrajzát, [12]mindazét, amit a
Lélek adott neki: az ÚR háza udvarainak és körös-körül valamennyi kamrának, meg az Isten
háza kincstárainak és a szent ajándékok kincstárainak a tervrajzát, [13]továbbá a papok és
léviták beosztásának, az ÚR házában végzendő istentisztelet minden teendőjének és az ÚR
házában szükséges összes istentiszteleti fölszerelésnek a tervezetét. [14]Minden egyes
istentiszteleti aranyeszközt az arany súlymértéke szerint, minden egyes istentiszteleti
ezüsteszközt pedig annak súlymértéke szerint adott meg. [15]Ugyanígy az arany lámpatartók és
aranymécsesek súlyát, minden egyes lámpatartónak és mécseseiknek a súlya szerint; az ezüst
lámpatartóknál is a lámpatartó és mécsesei súlya szerint, a különböző lámpatartók
rendeltetése szerint. [16]Megadta, hogy mennyi legyen az arany súlya a sorba rakott kenyerek
asztalánál asztalonként, és az ezüsté az ezüstasztaloknál; [17]továbbá a villákhoz,
hintőedényekhez és kancsókhoz való színaranynak, meg az aranykelyheknek a súlyát
kelyhenként, meg az ezüstkelyheknek a súlyát kelyhenként, [18]az illatáldozati oltárhoz
szükséges tiszta arany súlyát, az aranykerúbok kocsijának a tervrajzát, akik kiterjesztett
szárnyakkal befedték az ÚR szövetségládáját. [19]Minderre, a tervrajzban előírt valamennyi
munkára az ÚR kezéből származó írás oktatott ki engem.
[20]Ezek után Dávid azt mondta fiának, Salamonnak: Légy erős és bátor, és fogj hozzá! Ne
félj, és ne rettegj, mert az ÚRisten, az én Istenem veled van, nem hagy cserben és nem hagy
el, amíg be nem fejezed mindazt a munkát, ami az ÚR házában végzett szolgálathoz
szükséges. [21]Nézd, itt vannak a papok és a léviták csapatai az Isten házában végzendő
mindenféle szolgálatra. Veled vannak, készen bármilyen munkára, értenek mindenféle
szolgálathoz. A vezetők, meg az egész nép is mindenben a rendelkezésedre áll!

Adományok a templom építésére

29 [1]Dávid király így szólt az egész gyülekezethez: Egyedül Salamon fiamat választotta ki az Isten, de ő még tapasztalatlan ifjú, a munka pedig nagy, mert nem emberé lesz ez a hajlék, hanem az ÚRistené. [2]Ezért minden erőmmel azon voltam, hogy Istenem házához aranyat szerezzek az aranyeszközökhöz, ezüstöt az ezüsteszközökhöz, rezet a rézhez, vasat a vashoz, fát a famunkához, ónixköveket, foglalatba való köveket, sötét és tarka színű köveket, mindenféle drágakövet és fehér márványt bőséggel. [3]Mindezen fölül, az én Istenem háza iránti szeretetből, a saját aranyamat és ezüstömet is odaadom Istenem házára, azon felül, amit a szent ház számára szereztem: [4]háromezer talentum aranyat, mégpedig ófíri aranyat, és hétezer talentum tiszta ezüstöt a templom falainak a beborítására, [5]aranyat az aranyeszközökhöz és ezüstöt az ezüsteszközökhöz, a mesteremberek mindenféle munkájához. Ki akar még önként, bőkezűen adakozni ma az ÚRnak?

[6]Ekkor a családfők, Izráel törzseinek a vezetői, az ezredesek és a századosok, meg a királyi udvartartás vezetői önként adakozni kezdtek. [7]Összeadtak az Isten házának munkálataira ötezer talentum aranyat, tízezer dárikot, tízezer talentum ezüstöt, tizennyolcezer talentum rezet és százezer talentum vasat. [8]Akinek drágaköve volt, odaadta az ÚR házának a kincseihez, a gérsóni Jehiél felügyelete alá. [9]És örült a nép az önkéntes adakozásnak, mert tiszta szívből, önként adakoztak az ÚRnak. Dávid király is nagyon megörült.

Dávid hálaimája

[10]Dávid ekkor áldotta az URat az egész gyülekezet előtt. Ezt mondta: Áldott vagy te, URam, ősatyánknak, Izráelnek Istene, öröktől fogva mindörökké! [11]Tied, URam, a méltóság, a hatalom és a tisztelet, a hírnév és a fenség, bizony minden, ami a mennyben és a földön van! Tied, URam, az ország, magasztos vagy te, mindenség fejedelme! [12]Tőled ered a gazdagság és a dicsőség, te uralkodsz mindenen. A te kezedben van az erő és a hatalom, a te kezed tehet bárkit naggyá és erőssé. [13]Most azért, Istenünk, hálát adunk neked, és dicsérjük a te fenséges nevedet. [14]Mert ki vagyok én, és mi az én népem, honnan volt erőnk ennyit adakozni? Bizony, tőled van mindez, és csak azt adtuk neked, amit a te kezedből kaptunk! [15]Mi jövevények és zsellérek vagyunk előtted, mint minden ősünk. Napjaink olyanok a földön, mint a múló árnyék. [16]URunk, Istenünk! Ez az egész halom kincs, amelyet összeadtunk, hogy neked, a te szent neved tiszteletére templomot építsünk, a te kezedből való, és a tied lesz mindez! [17]Tudom, Istenem, hogy te megvizsgálod a szíveket, és az őszinteségben leled gyönyörűségedet. Én mindezt őszinte szívvel, önként adtam, és most örömmel látom, hogy önként adakozott neked néped, amely itt összegyűlt. [18]URam, őseinknek, Ábrahámnak, Izsáknak és Izráelnek Istene, tartsd meg örökre néped szívében ezt a szándékot és indulatot, és kösd magadhoz szívüket! [19]Fiamnak, Salamonnak pedig add meg, hogy tiszta szívből tartsa meg parancsolataidat, intelmeidet és rendelkezéseidet, és vigyen véghez mindent, fölépítve azt a hajlékot, amit én előkészítettem.

Salamon trónra lépése

[20]Azután ezt mondta Dávid az egész gyülekezetnek: Áldjátok az URat, a ti Isteneteket! És az egész gyülekezet áldotta az URat, ősei Istenét, meghajolt és leborult az ÚR előtt és a király előtt. [21]Másnap reggel véresáldozatokat mutattak be, és égőáldozatokat áldoztak az ÚRnak: ezer bikát, ezer kost, ezer bárányt a hozzájuk tartozó italáldozatokkal együtt, és tömérdek véresáldozatot egész Izráelért. [22]Ettek és ittak az ÚR színe előtt azon a napon, nagy örömmel. Azután másodszor is királlyá tették Salamont, Dávid fiát, és fölkenték az ÚR fejedelmévé; Cádókot pedig pappá. [23]Így ült Salamon az ÚR trónjára, apja, Dávid után. Eredményesen uralkodott, és egész Izráel hallgatott rá. [24]A vezérek, a testőrök és Dávid király fiai is mind kezet adtak, hogy Salamon király alattvalói lesznek. [25]Az ÚR pedig igen naggyá tette

Salamont egész Izráel szemében, és olyan királyi méltóságot adott neki, amilyen nem volt előtte egy királynak sem Izráelben.

Dávid halála (Vö. 1Kir 2,10–11)

[26]Dávid, Isai fia egész Izráel királya volt. [27]Negyven évig uralkodott Izráelben. Hebrónban hét évig, Jeruzsálemben pedig harminchárom évig uralkodott. [28]És meghalt késő vénségében, betelve az élettel, gazdagsággal és dicsőséggel. Utána a fia, Salamon lett a király.

[29]Dávid király dolgai elejétől a végéig meg vannak írva Sámuel látó, Nátán próféta és Gád látnok történetében, [30]egész uralkodásával, hőstetteivel és mindazokkal az eseményekkel együtt, amelyek vele, Izráellel és a többi ország királyságaival végbementek.